

Melahat Kırtekin

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.03.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adab

bütün gidilmişliklere itafendir dilimdeki anlamsız ıslık
bir gidilmişliktir masalıdır yaşamımızın önsözüne dizilen
herkes gider bir gün bir yerlerden
kiminin hayatından,hayalinden,gönlünden....
ağır bir seromonidir düzenlenen törenler
anlamsız ve iç sıkıcı...
gitmekse lazım olan gitmek gerekir adam gibi
tüm dostlara,düşmanlara son bir selam için
el uzatabilecek adamlığa sahip olabilmek gibi

şimdi de bir gidiş hikayesidir başlayan
yavaş yavaş toplarsın,kendine ait olduğunu düşündüğün ne varsa
oysa gitmek istediğin bir yere ait metaryeller toplamak ne saçma
madem herşey bitirilmiştir orada peki toplanmak niye
bir bitmişliğe ısrarla intizamı akıştırmak niye
bırakılsın dağınık kalsın
dağınık kalsın ki enkaz göze batmasın
intizam ne var ne yok ise çıkarır ortaya
tüm yanıkları,tüm tümsekleri,tüm çukurları....

ağır ve karmaşık bir yola sapma telaşdır
gençliğin bize verdiği cesaret
oysa bilindik doğru yollar da vardır elbet
hayatımızın yalnız bize ait olduğunu düşündüren
o küstahlık neticesinde
olmayacak işler açarız başımıza o cesaret ile
olmayacak hendeklerden atlatır da
ele güne aşkar edileceğimiz yaralar açtırır bize

gitmeyi bilmek gerekir arkadaş
gitmeyi de kendine yakıştırmamanın bir usulu adabı vardır
üzerine cuk diye oturmuş dar kesim bir
adamlık gömleğidir usul bilmek
her baba yiğidin harcı da değildir ayrıca
usül gömleğini adabı ile ilikleyip giymek....

Melahat Kırtekin

Adı Eksik Kaldı Yalnızlığımın

küçük zamanların çocuğuyum ben
bir ayakkabı ile bir yılı bitirmişliğim vardır
bir bebek ile beş yıl oynamışlığım...
bir oyuncağın düşünüyü kırk yıl kurmuşluğum vardır benim
izbe bir duvar dibine gözyaşımı bırakmışlığım
yaşlarımı saklamak için kolum ile silmişliğim vardır
sesim çıkmasın diye yorganı ısırmışlığım...

küçük zamanlarım çocuğuyum ben
öyle küçük ki dünyam
öyle mahsun ve
öyle kıyısındaım ki yaşamın
adı bile eksik kaldı yalnızlığımın..

Melahat Kırtekin

Afili Gidişler

bu gün içimin gittiğini hissettim.
usulca topladı yorgunluğunu.
küçük şeffaf bir bavulun ceplerine gizledi
kinini, hırsını, öfkesini..
saftı, masumdu, cahildi. bilemedi
tüm bunları kara bir bavula yüklemesi gerektiğini.
o herkesi kendi gibi bildi.
çünkü bakmazdı o başkasının elindekilere.
o sadece karşısındaki insanın yüreğine bakardı.
hiç anlamadı çevresindeki vampirlerin varlığını.
azar azar kanını emip durdular ama
o canının yanmışlığına aldırmadı.
hep geçer dedi kendini kandırdı.
geçmedi, geçmeyecekti.
yorgun düştü direncini kaybetti.
asil bir karınca gibiydi yüreğim.
kendinden daha ağırdı yükleri,
altında ezile büzüle hepsini yüklenmeyi bildi.
aldı şeffaf bavulunu; tüm günahlarını tüm sevaplarını
aleme sergileye sergileye;
yükünü ardı sıra sürükleye sürükleye gitti.
gitmek kolay olur zannetti.
kimseler anlamaz zannetti.
oysa bilemedi. ay aydınlığı;
en ayan beyan aydınlıktır.
güneşin ışığı gibi almaz gözünü adamın.
en ince detayına kadar farkedildi herşey.
içim tüm çıplaklığı ile gitti bu gün

Melahat Kırtekin

Ağıt

Yağmurların gazabına uğradım asırlar önce
Sırça yüreğine sığındım öksüz bir serçenin mazereti var avuçlarımda.
YALANDAN MEDET UMDUM
Yalan oldum onarılmaz bir yarayım yürakler ardında...
Ağıtların en büyüğünü yakmaya mahkumum.
Talan olmuş bir yürek saltanatında

Melahat Kırtekin

Anla

Anla beni! Hiç değilse sen anla
Duy sesimi, gör kederimi
Arabesk sözler sarfetmeye gücüm yok artık
Hiç konuşmadan anla dinle beni
Hiç değilse sen anla
Anlatacaklarım tükenmemişken henüz
Hiç değilse sen dinlemelisin beni
Korkma sana çürümüş aşk parçacıklarından söz etmeyeceğim.
Ya da insanı yaz günlerinde bile üşüten
kararmış şehir hikayelerinden
sana daha insancıl şeylerden söz edeceğim
bak bir dinle
kuşların ötüşünü dinle
belki de hiçbir zaman
bu kadar ahenkli ötemeyecekler
deniz bugünden temiz olmayacak
güneş daha sıcak...
tamam yada!
ya dası kalmadı artık fena halde tüketiyoruz
tüketiliyoruz
tükeniyoruz

renkli kalemle altını çizerek söylüyorum
sen anla beni hiç değilse sen anla
ey içimdeki uyuyan öfke
sakın!
sakın bir delilik yapma
sen anla beni hiç değilse sen anla

Melahat Kırtekin

Anlamsız Nağmeler

Anlayamamışım
Güzel kokulu güllerin de
Dalından kopunca er geç solacağını
Elinde kalan ekmek kırıntıları gibi
Parçalanacağını.

Anlayamamışım
Şimşegin neden çıktığını
Gökyüzünün neden
gürleye gürleye ağladığını

anlayamamışım
siyah rengin, yaşam içinde
yutan eleman olduğunu
anlayamıyorum
herşey artarken dünyanın nasıl böyle yok olduğunu

Melahat Kırtekin

Anne Hadi Gidelim

kalk gidelim anne
buradaki akide şekerlerine boya sürmüşler
kalk gidelim anne
baktım göremiyorum tüm hayallerim ölmüşler

kalk gidelim anne
ben emekliyor olayım
sen de beni tavana asılı gıcırdayan beşiğimde salla
ben ağlayayım
sen bana olmayan sesin ile ninniler yolla

anne akide şekeri yersem
pamuk şekeri istersem
kağıt helva diye vızırdaırırsam bana kızma
bak burda bu zamanda herşeyi yok etmişler
çocukluğumun tadını elimden alma

sana söz uyku vakti gözlerimi kendim kapatacağım
tabağımda ne varsa bitecek
hiçbir lokmayı arkamdan ağlatmayacağım...

kalk gidelim anne
burada kara trenler
kara kalpli insanlar indiriyor bu şehre
kocaman binalarda yalnız insanların ağlamalarını duyuyorum

anne burada kedilerin kuyruğuna teneke bağlıyorlar
her gece kulağı kesilmiş bir köpeğin imdadıyla uyanıyorum
ağaçları kesiyorlar anlamsız kağıtlar için
anne biliyo musun burda kimse mektup yazmıyor
hiçbir kağıt aşka yazılmış değil
tüm bankalar ağaçların üzerine sıfırı sonsuz borçlar yazıyor

kalk gidelim anne
burası bize göre değil
bizim dünyamız iki oda bir salon
nefesimiz birbirine değiyor
biri ah dese diğeri hemen duyuyor
burada herkesin kulağında kulaklık
biri can verecek olsa imdadı duyulmuyor

burda her yer öyle kirli ki
hiçbir beyaz sabun lekeyi çıkarmıyor
bıktım böyle kirli paslı gezmekten
hoş gezsem de kimse görmüyor
herkes öyle lekelenmiş ki şu şehrin lanetiyle
hiçbir leke çıkarıcı fayda etmiyor
sen çıkmayan vişne lekesine kızıyordun ya
vişne bu lekeler için fazla temiz kalıyor

anne kalksana hadi gidelim

Melahat Kırtekin

Anne Kalk Gidelim

kalk gidelim anne buradaki akide şekerlerine boya sürmüşler
kalk gidelim anne baktım göremiyorum tüm hayallerim ölmüşler
kalk gidelim anne ben emekliyor olayım
sen de beni tavana asılı gıcırdayan beşiğimde salla
ben ağlayayım sen bana olmayan sesin ile ninniler yolla
anne akide şekeri yersem
pamuk şekeri istersem
kağıt helva diye vızırdaırırsam bana kızma
bak burda bu zamanda herşeyi yok etmişler
çocukluğumun tadını elimden alma
sana söz uyku vakti gözlerimi kendim kapatacağım
tabağımda ne varsa bitecek
hiçbir lokmayı arkamdan ağlatmayacağım...

kalk gidelim anne burada kara trenler
kara kalpli insanlar indiriyor bu şehre
kocaman binalarda yalnız insanların ağlamalarını duyuyorum
anne burada kedilerin kuyruğuna teneke bağlıyorlar
her gece kulağı kesilmiş bir köpeğin imdadıyla uyanıyorum
ağaçları kesiyorlar anlamsız kağıtlar için
anne biliyo musun burda kimse mektup yazmıyor
hiçbir kağıt aşka yazılmış değil
tüm bankalar ağaçların üzerine sıfırı sonsuz borçlar yazıyor

kalk gidelim anne burası bize göre değil
bizim dünyamız iki oda bir salon

nefesimiz birbirine değiyor
biri ah dese diğeri hemen duyuyor
burada herkesin kulağında kulaklık
biri can verecek olsa imdadı duyulmuyor
burda her yer öyle kirli ki
hiçbir beyaz sabun lekeyi çıkarmıyor
bıktım böyle kirli paslı gezmekten
hoş gezsem de kimse görmüyor
herkes öyle lekelenmiş ki şu şehrin lanetiyle
hiçbir leke çıkarıcı fayda etmiyor
sen çıkmayan vişne lekesine kızıyordun ya
vişne bu lekeler için fazla temiz kalıyor

anne kalksana hadi gidelim
Melahat Kırtekin

Arkadaş Olmanın Adabı

Birileri sarılırsa en yalnız zamanlarında ellerine
Ben o olmam bil bunu.
Bana senin yalnızlığını paylaşmak yakışmaz

Ben senin gülen zamanlarında
Yanağında peyda olmuş gamze iken
Dertli zamalarında
Gözünden akan yaş olmak yakışmaz bana.
Gün olur,söz olur kaldıramam bilirsin.
Bir tufan olup estiğim günlere dönerim
Yaparım bilirsin,yapmadığım iş değil.

Çam ağaçları kadar diktir adamlığım
İnsanlığım her şartta tazedir.
Korkmam,ittten,kurttan,böcekten,
Onlar adamlığımı en iyi bilenlerdir
Bana senin derdine teselli olmak yakışmaz.
Adam gibi yalnız çekmelisin acını.
Kalabilmelisin ayakta ve her daim
Dik tutmalısın başını.

Birileri sarılırsa en korkak zamanlarında kabuslarına
O ben olmam bil bunu.
Bana senin titreyen yüreğine
Sukunet olmak yakışmaz.
Ben senin mutlu zamanlarında
Ayağını yerden kesen pembe bulutlarınken
En sinmiş haline cesaret aşılacak yakışmaz bana.

Ben senin başına papatyadan taç yaptıran
Çocukluğunun şahidiyim.
Korkaklığına şahitliğim kabul edilmez
Birinden birine yalan derler muhakkak
Çocukluğuna şehadetim yalan olsun istemem

Melahat Kırtekin

Az Kaçamaklar

Bu koca bir yalan
Ben çocuk mocuk değilim.
Büyüveli kaç zaman geçti
Sus içimde sakladığım yaramazım...

Hani nerde çocukluğumu ispat edecek belgelerin?
Kaç ağaçtan meyve aşırılmışım?
Ya da kaç komşumun camına muzur bir darbe...
Bulamazsın çünkü yok!
Ne bakkal amcadan aşırıldığım bir akide şekeri
Ne Leman teyzenin bahçesinden kopma bir çiçek
Ne manav Hüsnü'den boğazıma geçmiş bir haylazlık elması
Sana söylemiştim,

Benim çocukluğumu hatırlatan az kaçamaklarım vardı...
Bu koca bir yalan
Ben çocuk mocuk değilim
Keşke kaçamakları bol bir çocukluğum olsaydı
Çocukluğumun beş parmağımdan daha az kaçamakları vardı..

Melahat Kırtekin

Başarısızlıklar Silsilesi

Yine başaramadım
Bekledim ama nafile
Hangi yıldız kaymak için
Dileğimi bekler ki?

Yine başaramadım
Bir gönül kazanmayı

Elime yüzüme bulaştırdım
Onca yükteki yaşamı

Yine başaramadım
Elimin kanayacağını bile bile
Dikenli güllere el uzattım

Yine başaramadım
Gözleri ışıldayan yoldaşlar bulmayı
Ve durmadan düştüm
Beceremedim engellerde takla atmayı

Yine başaramadım
Ne sevdam sevda ne kinim kin
İlerleyemedim aydınlık yollara
Tutan bir şey vardı göremedim

Bakmayın bahana dir bütün söylediklerim
Ben, ben olmayı beceremedim
Yaşamı yanlış keşvetmiş
Rotayı yanlış yöne çevirmişim

Melahat Kırtekin

Başkalaşmışsın

şakaklarında hırçın rüzgarların zırhı duruyor hala kaskatı
önceleri böyle keskin bakmazdı bakışların
içim ısınırdı alevlenen buğulu bakışlarında
şimdi,yüzü peçeli cellatlar gibisin
bakışlarında teslim oluyor şah damarım kılıcına
ellerin böyle nasırlı değildi senin
saçlarımı okşayan ellerin bunlar değil
sigaradan çatallaşmış sesin
bana şiirler okuyan ses bu ses değil
ne kadar usanmış ne kadar yorulmuşsun hayattan
beni hayata bağlayan değilsin
uzak yollar ve yabancı insanlar gibisin
bu yüz,bu eller,bu bakışlar bize ait değil
başka yüreklere mi çözüldü dilin söyle
başka yaralar mı iyileştirdi merhemini
başka gülücüklerle mi inandırdılar seni
başkasın başkalaşmışsın
karşıma geçmiş geldim diyorsun şimdi
niye geldin ki bu talan edilmiş halinle
başkasın başkalaşmışsın
şehir bıraktığın gibi değil
ben bıraktığın gibi değilim
o deli bozuk hallerim yok
zaman geçti ve ehlileşti
sevmek gafletine düşmeyecek kadar bilgilendim artık
karşıma geçmiş geldim diyorsun bana,
geldiğin yer neresi haberin var mı

hala aynı mı her şey bıraktığın gibi
küçük fidanların büyümesi
yeni şeylerin yapılıp bazılarının çökmesi gibi
değişti her şey,senin gibi benim gibi..
bir şey söylememi bekler gibisin niye
ne söylememi bekliyorsun ki
sen son sözünü giderken söyledin
bense seni uğurlarken karanlık bir boşluğa hapsettim
sana dair lisanımı

kör bir kuyunun dibindedir ya da
çıkamayacak kadar hırpalanmıştır
bekleme
sana söyleyecek sözüm yoktur benim
ne elim uzanır sana ne de konuşur dilim
öyle yabancısın ki bana
öyle yadırgıyor ki gözlerim
bir cellatsın sen
git sen o değilsin
git sana suçlular boyun eğsin
canını yakmışlardan hesap sor onlar ben değilim
ben suçlu değilim ki karşında eğilim
ya da sen affedilebilecek bir şey değilsin ki

seni affedeyim
hem ben affetmeye kabil değilim
git ne ben seninim ne de sen benim...

Melahat Kırtekin

Ben Nisa

ben nisa
bir omurgadan peyda
bir soluk avazda
bir damla kandan olma

ben nisa
saçları uzun
gelişi hüzün
karanlık devirlerde
taşlar ile vurulan

ben nisa
yetimler PEYGAMBER inin
şefkatiyle korunan
değeri babasının biçtiği parayla bulunan

ben nisa
her daim kırılğan her daim naif
analar evladı evlatlar anası
belimde namusumun ispatı
gelin kuşağı

ben nisa
çocukluğu pembe
gençliği gri
kadınlığı kara
analığı cefa

ben nisa
muradım eksik
şifaşı sevda
dileğim masum
bir tatlı huzur
bu düzen kısır
yetiş YA ŞAFİ
yarama yetiş
yolum hep yokuş
tükendi nefes
köreldi heves
yakardı feyat
düzenbaz hayat
bu bir sınav ey nisa
bitecek elbet
o gün o mahşer yerinde
önüne sunulacak hak ettiğin mükafat

Melahat Kırtekin

Bırakın

onu bana bırakın
bana rüyalarımın arta kalmış yaşamlar saklı
korkulu rüyalarımın arta kalmış korkusuzluklar...

onu bana bırakın
bana planlanmamış yaşamlardan
ucu yırtılmış plan haritaları kaldı
planlanmamış plan haritaları...

onu bana bırakın
çocuklara dair uydurulmuş o masum yalanların birinde
sayfa arasına sıkışmış gerçeklerim vardı
masum yalanlara bulaşamamış çirkin gerçekler...

doğru, yanlış demeden
sorgu suale çekmeden
kendi plansızlıklarımın
ya da korkusuzca yüzleştiğim
o çirkin gerçeklerimle
hiç değilse bir kere
beni bana bırakın...

Melahat Kırtekin

Bırakma

sana karşılanmamış sabahlar yolluyorum
yıldızlı hallerini hüznün ile geceye teslim etmiş sabahlar...
onları günaydinsız bırakma...

sana karşılanmamış sabahlar yolluyorum
gideni geleni belirtilmemiş misafirliklerden
son cümlesi eksik bırakılmış bir yığın hikaye
onları eksik bırakma...

sana karşılanmamış sabahlar yolluyorum
işe giderken, kaçınıcı rüyanı görürken
geceyi parçalayıp çıkan şafakları
onları seyircisiz bırakma...

sana seni yolluyorum
kendi bakış açımdaki seni...
nerdesin sen bul
ben seni nerelerde nasıl görüyor isem
sen de benim seni nerelerde gördüğümü gör!

sana çıkmaz sokaklar yolluyorum
sana yalnız sahil koyları yolluyorum
sana yedi tepeden yedi farklı görüş yolluyorum
hadi bak ve sen de göhadi bil bakalım,
ben seni hangisinde görüyorum? ? ?

Melahat Kırtekin

Bilinmeyen Sevgili

seni tanımıyor yaşadığım şehir, yaşadığım ülke
seni içim tanıyor yalnız
dudaklarım telaffuz ediyor
gözlerim görüyor şeffaflığını
ancak gecenin ışığında aşınasın gözlere
uyku denen illetin en tatlı yerinde

seni yaşadığım şehir bilmez
ağaç kovukları bilir bir tek
ya da kaldırım araları
ya da denize nazır bir bank
simit atmaktan usandığım martılar bilir
ayağıma batan deniz kabukları bilir
bardak bardak akan kanım bilir
kanımı yudumlayan deniz bilir

seni yaşadığım ülke bilmez
esen rüzgar bilir
rüzgara değen dağ bilir
göl bilir dinginliğini
dere bilir asiliğini

yeşil bilir, mavi bilir, toprak bilir.
seni ben bilmem esasında
seni olsa olsa içim bilir

med cezir bilir
yakamoz bilir gözlerinin yakıcılığını
ve istanbul bilir beni fethedişini
sonra kız kulesi bilir hisarlar bilir set set
leyle ile mecnun aşkına şahit çilekler bilir.

ancak fuzulinin kaleminde can bulur sevdam
seni ancak geçmiş zamanların lisanları tarif eder
bizim lisanımıza sığmaz asaletin, şöhretin.
seni nebi anlatır belki de en güzel
seni hiç kimse ve hiçbir zaman değil
seni yalnız içim bilir....

seni yaşadığım şehrin sokak lambaları bilmez
kurumaya yüz tutmuş eylül ağaçları bilmez
göz yaşı taşıyan bulutlar bilmez
seni bilse bilse içim bilir
her aklıma geldiğinde içim erir.

Melahat Kırtekin

Bir Ağaç Yeter

Durgun bir denizi hayal etmekteyim şimdi
üzerinde uzun bir gezintinin
tütsüsünü koklamaktayım
buram buram esen kır rüzgarları
sadece saçlarımı savurmalı
ayaklarım
ancak bileklerime kadar sura batmalı
çıkıksızın
gözlerim sıkıntıdan değil,
rüzgardan sulanmalı
ve doğanın o muhteşem musikisi
bir ağaç görsem bile
beni bu hayale kaçırmalı

Melahat Kırtekin

Bir Gitmenin Ardından

adı sonbahar oldu gidişinin
kapıyı çarpışınla ahenkli birkaç yaprak düştü
sonra;
hatrı kalmasın diye
gökyüzünden armağan bir şimşek düştü

camlar buğulandı yağmurun hüznünden
güneş küsüverdi ansızın
çiçekler uykuya daldı
adı harabe oldu gidişinin
depremler oldu ardı ardına
ne gönüller devrildi
ne ölümler,ne yaralılar...
ve her yer ölümün ağır kokusuna mahkum
gidene sallanan bir mendil de kalmadı
adı çığlık oldu tükenişinin
içim seni safran sarısı kustu günlerce
sonra;
bitişine teselli olan duygu takviyeleri
bir tüp olgunluk,bir tüp kabulleniş,
bir tüp inanç ve sevgi
benden aldıkların senden aldıklarım
adı minnet oldu gidişinin

Melahat Kırtekin

Bir Kayıp İlanı

kafiyesiz dağınık saçların
hayatımın şiirine serpildi
hiçbir tarak çözümedi
satırların ardındaki siğ düğümleri

çelimsiz bir ağaç dalı gibi
çitkırıldım oldu sayende
tomurcuk açmamış sözcüklerim
hiçbir lisana çevrilemedi

anlaşamadım
kestane rengi
ağaç gövdelerinin ağır kokusunda
humuslu topraklar aradı zaferlerim
gelişmek istedim boyuna boyuna

türkü tadında bir gül yaprağı
dudaklarımı dikenî ile şereflendirdi
hüznümün tüm birikimini yitirdim
oysa yitirdiklerim bildiklerimdi...
bilinmezliklerim ile kaldım ortada
bilmiyorum halim keyif mi,keder mi?

Melahat Kırtekin

Bir Molalık Şikayetim Var Bölüşür Müsünüz Benimle?

çıkılan her yolculuğun bir rotası olmalı derdi büyükler
peki neden karaya vuruyor çıktığım tüm seferler?
büyüyemiyor muyum çocuk muyum neyim ben:
neden kayboluyor hep cebimdeki bilyeler...?
var mıyım yok muyum tükendim mi kaldım mı?
neden notası eksik kaldı içimdeki besteler...
öyle ağırki canım
öyle huzursuzum ki
içimin sıkıntısı bir mola ile biter

hayat molaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa.....

Melahat Kırtekin

Biz

geç kalmış huzursuzlukların girdabına düşmüş ufak ağaç dalları.
ne kendimizi kurtarabildik ne de bize tutunanları
olamadık bir baltaya sap.
dibe vurduk ansız zamanlarda
bizden beklenmeyen aptallıkların kahramanlığına büründük deli cesaretiyle
sonsuz kabuslara özgürlük kılıcımızı savurduk biter ümidi ile

kara kaplı defterlerde üstü çizilenlerden olduk
daima tek bir kalemde.
silindik hatırımızdan silinmeyen dostların defterlerinde
güçsüzdüki, çaresizdik, cahildik, bilemedik, yenildik,
bize hangi zamanın kıtlığı vurdu dersiniz?
hangi yoksunluk bizi böyle kudurttu aç bırakılmış bir kurt misali
ne varsa paramparça
ne varsa gitmiş

DÖNMEMECESİNE...

Melahat Kırtekin

Canavar

şehri kan görmekle beslenen canavarlar sardı dostum
ağlayan annelere kahkaha ile karşılık veriyorlar
kaldırım araları salyalarına bulandı
gececik bir kızın geleceği söndü duvar dibine
hayıflanmadılar imza attılar

pazarda bir bebek kayboldu kör kalabalıkta
sesi çıkmasın diye ağzını kapattılar
foseptik çukurlarda ürettiler soylarını
varlıkları ile köprü altlarını işgal ettiler
korkuttular cahil diye tanımladıkları
ruhları temiz kalabilmiş masumları

bir ağmanın arayışına kıs kıs güldüler
bir yoksulun sessizliğine tenekeler çaldılar
yordular renkli ışıklarla indirimli camekenlerle
sordular hesaplarını sıfırı bol faturalarla

birer tasma taktılar
RABB lerin den başka kimseye
itaat etmeyen ruhlara
boyunlarını büktüler
ellerini mihlayıp çaktılar düzenin erozyonuna
çaresizce sürüklendiler mevsimler boyu
kara kışlarda titreyen eller
duran nefeslerle büyüttüler kulelerini

eskimiş hayatlarla isyan eden ruhlarla
bilelediler bıçaklarını
ruhlarımıza birer ısırık attı bu vahşi canavarlar
belki o kadar canavarlaşamadı kimimiz
ancak kirlendik birkez
hepimizde mührü var bu pisliklerin
elimizde kirleri ruhumuzda izleri var

çaresi olan her derdin devasını itina ile imha ettiler
küçük çocukların elinde oyuncak lakaplı ölümcül silahlar
ekranları kan vahşet ve gözyaşı ile boyadılar
öyle ki bu boya ile normal kılındı herşey
bir narkoz gibi sakinleştirdiler
durun dedirtecek isyanımızı

kabul dedik ne dedilerse
ne verdilerse imzaladık elimize
sebebini sormayı unutturdular bize
ruhumuz zihnimiz hayallerimiz ipotekli
beton yığınların arasına serpiştirilmiş ağaçlarda
rahat nefesler alacağımızı söyleyip kandırdılar bizi
doymadı soyu tükensin diye
dua etmeye mecalsiz kaldığımız canavarlar
bizi el birliği ile köleleştirdiler
sizce cumhuriyet bu işin neresinde

Melahat Kırtekin

Çaylakça

rüzgarlı ve fırtınalı bir yanlışıım var
yalnızım
biraz karamsar,biraz telaşlı,biraz da
korkağım
yol uzun ve meçhul ben acemi bir
çaylağım
tecrübeden bi haber hayat telaşı olmayan bir
ayyaşıım

gün;
başıma güneşini vuruyor
bense;
firar etmek için fırsat kollayan bir
kaçağım
çek vur beni neye yarar varlığıım
şu dünyaya yük olmuş koskocaman bir
fazlayım...

Melahat Kırtekin

Dedektif

bazen yğınlarca yıldız düşer avuçlarımdan
ağlarım bağıra çağıra
gökyüzü yıldızsız kalır
karanlık olur dört yanım
her yanımı çarparım,
her yerim yara
her an kan kokarım.

bazen koca bir ay belirir belleğimde
içinde yalnız ben
geceye düşen tüm aydınlık ben
dünyanın peşine düşmüş o hafiye ben
yalnız ben düşeyim geceye,sokağa
herkesin gölgesinde az biraz benim payım
ben bencil değildim böyle
lakin bana yoldaş yanımı kaybetti
diğer yanım...

bazen bir fidan büyür içimde
bir gece vakti habersiz,sinsice
kovağuma sığınır cümle mahlukat
peki ben kime sığınayım?
dilimde feryat
kökümnden kopup ta savrulmak isterim

Melahat Kırtekin

Demokrasi Mağduresi

Çok şey istememiştim aslında
Ne vardı biraz yaşamak ayrılışta
Bana mı düştü küçük yaşta
Pili oyuncaklar istemek
Yanımda dururken
Oyulmayı bekleyen tahta

Neyime gerek benim eğlence
Ben doğmak ile
en büyük kabahati işledim
ve vaciptir muhakkak katlim

siz dolaşın newyork ta almanya da
biz çekeriz b.....tan ne varsa
inciñmesin ayaklarınız cam niyetine
ayağınıza batabilecek kemikli sokaklarda

çok şey mi istemiştim insan hakları
hani nerede benim yaşama hakkım
hadi geçtim artık şu bu hakkından
kalmadı zulümden kaçacak
bir çift bile ayağım

sormayın yaşımı bende unuttum
oyarken yaralanacak bir dizim de yok
ben akacak kanları şimdiden kuruttum
sormayın yaşımı
ben alt tarafı bir çocuğum

Melahat Kırtekin

Do Re Mi

Olmuyor hiç bir ritim uymuyor bana.
hayat akışımın bir fon müziği bile yok
tik tak tik tak.
böyle böyle geçecek ömrüm.
pil bir anda bitecek.
zaman duracak.

ardımda kalanlar alışacak bu sessizliğe.
günde iki kez doğruyu gösterebilme yeteneğinden başka
hiçbir vasfı olmayan bozuk bir saatin
saltanatını sürüp duracağım soğuk bir duvarda.

Hiç bir mısradada olmayacağım.
hiçbir sözlükte olmayacak izahım.
ne acı... Silineceğim,,,
sol la si do.

Hep böyle oluyor zaten.
Ne vakit harekete geçecek olsam
'son' yazısı aniden geliyor.
herkes bir hızla söylüyor içindekileri
ben susyorum

Melahat Kırtekin

Dört İşlem

Topluyorum, çıkartıyorum
Bölüyorum, çarpıyorum
Olmuyor ne yapsam eksikliğin olmuyor.

Parçalanan kalbimi topluyorum
Sensiz geçen günlerimi çıkartıyorum
Kafamı duvarlara çarpıyorum
Ömrümü aylara, yıllara bölüyorum
Olmuyor ne yapsam eksikliğin olmuyor.

Gökyüzünden yıldızları topluyorum,
Kalbimi bedenimden çıkartıyorum
Kendimi yollarda seni aramak ile parçalara bölüyorum
Dört işlem kar etmiyor
Olmuyor ne yapsam eksikliğin olmuyor

Kalbimi kalbine çarpıyorum
Sen sapasağlam ben bölünüyorum
Kendimi senin hayatından çıkartıyorum
Ölen bedenime hayat versin diye
Güzel gözlerini ekliyorum,
Yine kar etmiyor canımı alışın eksikliğim çoğalsa da,
Olmuyor ne yapsam eksikliğin olmuyor...

Melahat Kırtekin

Düşürülmüş Düşler

yere düştü düşlerim
tozlu kaldırımların üstüne dökülmüş
hazan yapraklarına karıştı
uçuştular ordan oraya ufacık bir rüzgarda
layık olmayan ayakların altında
son buldular acı çekerek

yağmur yediler
sürüklendiler en olmadık birikintilere
amansız mekanlara zamansız yolculuklar yaptılar
yandılar en kavruk güneş ışığında
ve dondular ayrılığın ayazında

sözde kaldı düşlerim
kağıt üzerine dökülmüş basit krokiler olarak
bir güzel dosyalanıp rafa kaldırıldılar
yoktu onlara sihirli renkleri ile can verecek bir ressam
ve tılsımlı taşlar ile inşa edecek bir mimar.

bende ise cesaret yoktu
elimde olanı kaybetmenin korkusu ile kaybettim
saf ve toy düşlerimi.

bisikleti ve uçurtması elinden alınmış bir çocuk gibiyim şimdi
yani özgürlüğüm yok
olmadık yerlere olmadık ziyaretler yapabileceğim yelkenim yok

gözünüz aydın
gözümden yaş gelmesini bekleyen yaban dikenlerim
size karşı koyabilecek arsızlığım yok.
yere düştü düşlerim
gelecek denen şey için hiçbir fikrim yok

Melahat Kırtekin

El Emek

Hayat diye elime
Bir çuval un
bir elek verdiler
Ben eledim o elendi
Ben eledim o elendi
Bir kaç ufak tefek kaldı elek üstünde
Bekledim mükafatım ne olur diye
Kimse o unun
Bana biçilen günler olduğunu söylemedi
Ben eledim o elendi
Ben eledim o elendi
Avuçlarımın arasında tutmak isterken gençliğimi
Ellerimin arasından akıp geçti

Melahat Kırtekin

Elimde Avucumda Olanlar

benim yalnızlığım sahici
öyle sonradan değil
yüzüme bakınca anlarsınız zaten
yitirdiklerini arayan bir çift göz yok bende
olmayınca kaybedecek bir şey de yok zaten
yaralarım benimdir hüsrانlarım benim

bencilliğin alasıdır tekliğim
yüreğim zincire vurulamayacak kadar çelimsiz
zaptedilemeyecek asiliklerim yok zaten...

Melahat Kırtekin

Fesleğen

çocukluğumda renkli balıklarla süslediğim akvaryum
dalgalı denizlerden yağmalanmış
deniz kabukları ile süslüdür şimdi.

ÖLÜ VE YALNIZ...

rüyalarım gri.
çelimsiz rüzgarlarda savruluyor
zamanın tozuna bulaşmış saçlarım

biri giriyor riyalarım.
karanlık ve silik.
buğulu bir hüzün damlıyor gözlerinden.
canı yanmış belli
ağlıyoruz karşılıklı ve uyanıyorum.
duvarda gölgem kendimden ürküyorum.
duvar benden ürküyor

DUYUYORUM..
arka odada ki ayna korkumdan çatlıyor
bahçe kapısına bir kedici musallat
ürkmüşken ve terlemişken sırlı sıklam
ani bir acıma duygusu ile hatırlıyorum
insan olduğumu ve bir gölgeye sahip olduğumu

sahipsiz bir sokak arası olmalı muhakkak
çıplak ayaklarım ile yürüyebileceğim
ve asla yadırganmayacağım sahipsiz bir
İSTANBUL SOKAĞI...
unutulmuş...
unuttuklarım ve inadına hatırlamak istediklerim gibi
demli bir çay
herzamanki gibi ince belli bir bardak
en soğuk halini ısıtırken bedenimin
ruhum sıkı sıkı sarılmışken tanıdık ümitlere
yudum yudum geçmeli kursağımdan

VE BEN...
yine aynı sabaha günaydın demeliyim
menekşe ve fesleğen ile donattığım pencere camından...

Melahat Kırtekin

Firari Yangın

Size yabancı geldi farkındayım
Bu sizin bildiğiniz hüznlerden değil
Ne biri öldü,ne sevdiğimden ayrıldım
Ne de değerli bir şeyimi çaldırdım

Bu offlar bilinn makamdan değil
Ne bir yerim acıdı
Ne de birinden kazık yedim

Bu öyle bir sancı ki
Öyle büyük ki
Firari bir orman yangını yüreğimdeki iz
Büyüdükçe büyüyor ortam buldukça
Gölgeden korkmak gibi kötü bir his
Doğuyor yüreğime her uyuyuş her uyanışta.

Melahat Kırtekin

Fiyonk

küçüklüğümde
kopçini gevşek fiyonklu potin ayakkabılarımı
hayat sanmıştım

hayatı öğrenince
unutmamak için geçmiş
bütün ömrümce fiyonk bağladım

Melahat Kırtekin

Geri Verin Bana Annemli Günleri

geri verin bana ninnili akşamlarımı
sesi güzel değildi belki
name nedir bilmezdi
elleri de yumuşacık değildi
ama onun eli değmeyince
hiçbir düğüm çözülmezdi

göz kapaklarım arardı o çatal nefesi
o çatal nefes ki kulağıma değince
en ince kadifeydi
tüm gece tüm varlığı ile benimdi
sonra büyüyünce kızardım bazen
o kadar üstüme düşme derdim
beni o kadar arama sorma derdim
fikri ile fikrim çatışınca
kapıyı çarpar giderdim

anlarsın derdi
şimdi anlamazsanda anlarsın derdi
verilince eline bir avuç ateş
nefesine karışınca yavruna ait nefes
gör o zaman bırakırmısın ellerini
yedirmezsene doyduğuna inanırmısın
hasta ise diken olur yatağın

anlarsın derdi
anladım anladım ama
anladığımda çok geçti
geri verin bana
saçlarımı okşayan annemli
rüzgarlı akşam üstlerini

geri verin bana annemli günleri
annesiz gökyüzü hep gri hep sisli
oyuncaklarım keyifsiz şimdi
şiiirlerim kafiyesiz
durdurak bilmiyor içimdeki isyanlar
belki hala evcilleşmeye ihtiyacım var.
belki yalanlarımın ufak bir el ile
yanımdan bertaraf edilmeye ihtiyacı var
geri verin bana limon kokan baharları
bahçemizde limon ağaçları vardı
her dört mevsimde bir
bahçemiz limon kokardı
sonra bir çift pamuk el onları narin narin toplardı

bereketli idi soframız
giden gelen çoktu
bir çift gözde yeri göğü anlardım
hayata sınıksıkı sarılmayı anlardım
İstanbul'un kalabalığından uzak
bir papatya uzatırdı avuçlarıma,

herkesin dilindeydi zerafeti kadınlığı
sokaktayken duyardım beni çağırırdı
üst yokuştan alt yokuşa gökyüzü yaklaşırdı

Melahat Kırtekin

Gidiyorum

susuyorum,gidiyorum.
özlemlerime çağrılarım
taşralıların yüreği kadar sığdır yüreğim.
bir kalpte ikiden fazla yolcu taşıyamıyorum
bir düşte mutluluğun hayalinden başka
hepsine yabancıyım.
oysa buralarda düş kırıklıkları var
benimse hiç bir düşüm kırılmaya hazır değil
zaten kırılacak kadar fazla düşüm
hiç bir zaman olmadı
olmayacak ta...

benim yüreğim çok çok
başı dumanlı bir dağın derdi ile yanmıştır ortamsızlıktan
burada bilmem kaç acı var bir günde almıyor hafızam
burada iki kol üstündeki tüm başlar dumanlı
yetişemiyorum...
hüzün peyda oldu dört yanımda
ipini koparan hüznümlüyüm diyor
kuzum hüzün nedir kimse bilmiyor.
bilenlerin nesli tükeneli kaç hüzünsüz ömür geçti.

hüzün 63 yaşında
hayata gözlerini kapatan peygamberimiz gibi
yaşamını 63 yaşında tüketmedi diye
63 ten sonrasını kendine reva görmeyen
yerin altında yıllar geçiren ŞEYH GALİP ile
toprakta çürümeye mahkum edildi.
kimsecikler farkedemedi
bir duygu erozyonuna kapılıp gittiğimizi.
hüzünsüz kaldık o yıllardan sonra
yaşayamıyorum
bu kadar duygusuzluk nefesimi tüketiyor benim
hasret tükenmiş
özlemek tükenmiş
saflık tükenmiş...
bu kadar tükenmişliğe dayanmayacak kalbim
gidiyorum sessiz usul usul ve derin

sığ sularda gelgitsiz yaşamlara alışkınım
tatlı sulardan tuzlu sulara dayanmaz ki yaşamım
taş kalpli değilim taşralıyım
ihaneti, rekabeti kaldırmıyor yüreğim
kaldıramayacak ta...

keşke hala bir başı dumanlı dağın
efkarı ile efkarlanıyor olsaydım
efkarlandıklarımın da şekli değişti.
keşke düzelse diyorum düzelmiyor
düzelmeyecek te.

İstanbul' un bir gün doğmunu sırtıma alıp

gideceğim ufuklara dalıp dalıp
bir istanbula borçlu kalacağım.
gidiyorum susa susa gidiyorum
bunca yalandan sonra bağlandı dilim
çözemiyorum çözülmüyor
çözülmecek te

Melahat Kırtekin

Gitmeler Üstüne

şimdi bir şilep geçecek pencerenin önünden
sen uykudan yeni uyanmış
gerinirken manzaraya
ben yeni bir düşünce başlatacağım,
yeni bir dünya
kimse mendil sallamıyor olsa da arkamdan,
sen ey umursamaz sevgili!
ey hain!
hep yanımdasın
tam yanıbaşımda....

Melahat Kırtekin

Hacze Müsaitsiz Yaşam

gece en kıvamlı siyahındayken
kalemi kağıda akıttığımda bir hesap çıkarttım
hayattan alacağım vereceğim varmı diye.
kalemimin karası kadar kara idi netice.
dibe kadar borçlanmışım hayata.
hacze müsaitsiz görülmüş yaşamım.
öyle şans eseri gelmişim bu güne.
azalmışım elbet noksanlığım ile
utana sıkıla çıkmışım sokağa.
alnımda yazmıyor ya
kimseler anlamamış yetersizliğimi.
kimse anlamamış ama ben
ele güne karşı çırılçıplak göstermişim suretimi.
kah gülmüşler palyaçoymuşum gibi
kah acımışlar berduşmuşum gibi.
ne kalmayı becerbilmişim ne de gitmeyi
gecenin kasveti düşmüş kahvemın kıvamına
dilim mayhoş akılm bir hoş gönlüm sarhoş olmuş
bir fincanın etraında gecenin ışığı ile
kapanmış gözlerimin gerçeği
üzerimde tiril tiril yalnızlığımın ferahlığı.
açın ışıkları yalvarırım sevmedim bu karanlığı...

Melahat Kırtekin

Hayat Demişler Bizde Hayat Diyelim Gitsin

şehrin sokakları kararmış.
biri duvar dibine çökmüş zil zurna sarhoş.
birinin elinde bir bağlama derdini haykırıyor
bir evde ninni sesi bir kadın bebeğini uyutuyor.
bir evde çığlığın bini bin para
gençce bir kız baba yeter artık vurma diyor.

küçük bir oğlan balon diye ağlıyor.
babada beş kuruş para yok o da yoksulluğuna ağlıyor.
arkada cümbüş sesi birileri evleniyor.
üç sokak ötede ağıt üstüne ağıt
evin direği son yolculuğuna uğurlanıyor.

bir yerde itfaiye sesi
yaşlı bir kadın unutmuş ocağı kapatmayı
ev cayır cayır
yollar boşaltılıyor.
16 sında iki genç elinde bıçak gaspa çıkmış
pusuda bir av için bekliyor.
oysa haberleri yok
hayat onları çoktan avlamış ta derisini yüzüyor....

iki hayat kadını bir direğin dibinde
günaha sokacakları bir çift adam bekliyor
zehir tacirleri var her sokağın başında
zehirleyecek bir kaç masum arıyor

iki aşık tek vücut olmuşlar bir ağacın altında
aşklarına şahit iki yıldız arıyor.
oysa bilmiyorlar ki
bu şehrin yıldızlarının gözüne mil çekildi
onlar yıllardır hiç bir şeye şahit olmuyor...

bir kimsesiz yalnızlığına ağlıyor
biri huzur evinde yaptığı matematik işleminde
elinde kalan koca sıfır a ağlıyor...
biri son nefesinde eksik kalanlarına ağlıyor.

bir özürlü eksiğine ağlıyor.
birileri korkusundan
birileri mutluluğundan
birileri huysuzluğundan
kimileri hırsından
kimileri saflığından
kimisi pişmanlığından
AGLIYOR....

hayatmış adı onca yazılan şeyin
aklıma geldikçe aklım şaşıyor....

Melahat Kırtekin

Hayat İşte

Kan ter içinde uyanıyorum yalnızlığımdan.
alnımda gözlerime sığmayan gözyaşlarım.
saç dibinden tırnak ucuna ağlıyorum.

dudaklarım yemen sığağı ile kavrulmuş.
avareyim bir veysel karani olmayı ümid ederken...
Gecenin bir yarısı
yalnızlığımın miladını hatırlamaya çalışıyorum.
zihnim istemeye istemeye
geçmişin muhakemesine tutuşuyor.
yok.
hatırlayamıyorum.
ne acı demek öyle uzun zamandır yalnızım ki
bir tarih koyamıyorum.
efkar bastı.upuzun bir ahhh çekecek oluyorum
nefesim mani oluyor.
takatim yok yapmaya diyor.

Melahat Kırtekin

Hayatımın Duvar Rengi

Yankısı fazla izahı noksan
Hayallerim hayatın altında yerle yeksan
Elim semada dilimde şükür
Şükür RABBİM bu günüme şükür

Yaşım büyük içim küçük
Umudum baki,dileğim sahi,
düşlerim solmaya yüz tutmuş birer yapıncak
şahidim dilsiz hevesim korkak
sırtıma yamanmış kazınmıyor damgası
şükür RABBİM bu günüme şükür

sevdası noksan imtihanım ağır
öyle yandı ki içim feryadım çok muhatap sağır
korkma yüreğim korkma RABB ini çağır
şükür RABBİM bu günüme şükür

çaresi gizli,güzergah puslu
selası okutuldu faili meçhul
hayallerimi öldüremezsın elleri kanlı
benim sabrımda hep şükrüm saklı
şükür RABBİM bu günüme şükür

şimdi hayat duvarımda rengin bini bin para
her türlüşü makbulüm manzaramda yer yok siyaha
yüreğim beyazla düşlerim pembe ile haşır neşir
şükür rabbim bu günüme şükür

Melahat Kırtekin

Hoşça Kalınız!

sormadınız halbuki sormalıydınız
anlatabilmeliydim size içimdeki derin kuytulukları
ama sormadınız halbuki sormalıydınız
ne vardı az biraz merak etse idiniz suskunluğumun sebebini
işte o zaman susmazdı dilim
anlatırdım bıkmadan usanmadan
anlayıp anlamadığınızı sormadan
anlayamazsınız bu saatten sonra
idam edilmiş biri size masumiyetini ispat edemez
halbuki sormalıydınız
bazı şeyler vardır söz ile anlatılması imkansızlaşır
tebrikler beni el birliği ile anlamsızlaştırdınız
kendimi anlatabileceğim bir tek kelime
bırakmadınız halbuki bırakmalıydınız
unuttunuz belki insan olduğumu
inişlerimde çıkışlarımda
beni merdivensiz bıraktınız
her yerim kan revan içinde şimdi
sarmadınız halbuki sarmalıydınız
çok geç artık saramazsınız
kırıklarım kırgınlıklarım hep yanlış kaynadı
onaramazsınız halbuki onarmalıydınız
ne vardı o ZAMAN denen büyük lokmadan
hiç değilse kırıntılarından
biraz da bana ayırsaydınız
ama eminim çok geçtir
gerçekten artık çok geç
anlatmak isterdim ama anlayamazsınız
hoşça kalınız!

Melahat Kırtekin

Hoşçakal

yorgun bir ıslık gibi düşüyor dudaklarımdan hoşçakallar.
gitmek istemesek te gitmek gerekir bazen.
bir birimizin canını daha fazla yakmadan
usulunce bir hoşçakal en uygundur.

hoşçakal
bana güneşli sabahlar bahşeden şehir.
sahipsiz göçebelerin ev sahibesi,
mavi gözlü, çatık kaşlı, avuçları nasırlı kadın.
yüreği yağmalanmış, nadasa bırakılmış bereketli toprak.

hoşçakal
gözyaşıma şahit nisan yağmurları,
yalancı şahitlerim.
hoşçakal sürgün yerim,
hem aşıkım hem mabedim.

hoşçakal elleri yün eğiren ninem,
hoşçakal kara elleri ile tütün saran dedem
hoşçakal duvağı açılmamış gelin
hoşçakal muradını alamamış güvey

hoşçakal yakamoza hasret deniz
rızkı kıt balıkçı, sökülmüş ağ
ağlayan yetim,
hoşçakalın.

güneş en turuncu tacını takıp
son selamını verirken aleme
bir trenin son ötüşünde
çıkınımda birikmiş tüm hoşçakallar armağan olsun size

Melahat Kırtekin

Hüzünlü Beraat

Hüznün kelepçesi takıldı bileklerime
Kimse kulak asmadı dileklerime
Yele değdi ömrüm
sele takıldı gönlüm
yangınlara bastı ayaklarım
avuçlarımdan keder damladı bir kere
çalınmaz oldu kapılarım
tarifsiz kaldı tüm felaketler
yumuk yumuk doğan umutlarım un ufak oldu
acı en derin hali ile
ömrümün alt yazısından geçti
ve mutsuzluğum
tüm gazetelerin manşetinde...

bir felaket oldu sevgilerim
ve enkaz olarak bıraktı beni tüm sevdiklerim
kefil bile istemeden
kabul gördü tüm geçmişim

anadan doğma hüzünlüyüm artık
doğarken ağla,büyürken ağla,
düşerken ağla,kalkarken ağla,
ağla ağla nereye kadar
e be keder şu hüznümü
ya beraate,ya kefalete,ya müebbetle bağla...

Melahat Kırtekin

İdrak Edin

Bu şehrin savaşı benle değil
Ama yarayı alan ben
Ganimetin varlığı değer bilmez ellerde
Ama talan edilen ben

Ben mi istedim küçük hayatlarını
Muhafaza etmek isteyen ruhların
Umut ettiklerine inat gökdelenler diken?

Yeşilin arasına betonu
Masmavi bulutta grinin milyon tonu
Gelmeyecek ki insanların doyumsuzluğunun sonu
Ama şakaklarına kırılmış pişmanlıklar emanet edilen ben.

Ben miyim sebebi aldatmaların
Sebepsiz açılmış kanatılmış yaraların
Biz değimliyiz muhatabı çizdiğimiz yolların
Ama bu yollarda yarı yolda bırakılan ben

Aşka bulut dediniz sevgiye istikrar
Siz de tüketmediniz mi bunları azar azar
Her tanıdığınıza açmak gerekmez mi yeni sayfalar
Ama adı karalanan sayfaları koparılan ben

Sustunuz isyanı hak saydığınız her günde
Korktunuz haklılığınıza engeller dikildiğinde
Çekildiniz savaşlarınızdan siperleriniz düştüğünde
Ama cephede tek parmağını tetikten çekmeyen ben

Bu şehrin savaşı benle değil anlayın bunu
Açmayın yarayı kopartmayın kabuğumu
Cesaretimi kendi korkaklığınıza kefil vermeyin
Tükettiğiniz duygularınıza katiller aramaktan vazgeçin
Dert biziz derman biz yeter artık idrak edin....

Melahat Kırtekin

İki Kişilik Tekil Şahıs

dur desem de faydası yok
o gidiyor
hakkıma düşen bu kadar demek ki
ruhum bedenimden koptu gidiyor

ne zaman başlamıştı
yaşam denen serüven
ve kimdi
beni bu serüvene kahraman eden
faydası yok artık bu soruların
ruhum bedenimden koptu gidiyor

salıncaklarda sallanmışım,
çıkıştım inmesi güç ağaçlara
uçurtma uçurmuşum gözümün aldığıınca
artık hiçbir şey uçsun istemiyorken
ruhum bedenimden uçtu gidiyor

ben hayata iki kişil sevdalanmışım
iki kişilikti tüm umutlarım
tekmişim aslında ben öyle sanmışım
tüm umutlarım gidiyor meğer o da benmiş
bir başkası sandığım ruhum gidiyor

Melahat Kırtekin

İsmlendirilmemiş Yaşamlar

adı nedir yaşananların
hayır mı şer mi?
bizi hangi karamsar kuyuya
hapsetti hırsımız?
hangi iyimserlik ışığına bel bağladık?
bizi bu hale kimler neden getirdi?

bir serçeyi mi ağılattık bilmeden ve öldürdük?
ya da bir karıncanın rızkını mı talan ettik
parmak ucuyla?
hangi sinek katledilmiş olabilir ki
gözyaşımızla?

adı nedir yaşananların
utanç mı kıvanç mı?
can bulmuş bir sevgiye bilmeden
bir mezar mı açtık yüreğimizde?
bir çeşmenin ağzından
bir yetimin hakkını mı yudumladık cahilce?
bir ekmek kırıntısına mı bastık?

hangi masalı yanlış duyduk?
yada kim kandırmış olabilir onca çocuğu?
hayat öyle masum bilinirken tarafımızca
o çirkin gerçekler ile yüz yüze gelmemizden
kim faydalanabilir ki?
biz hangi devrin karanlık çocuklarıyız?

yüreğimiz
hangi karbondioksit zehirlenmesinde can verdi?
çığlık atamadan sessiz sedasız.
yüreğimiz henüz yokken ve biz bunları bilmiyorken
kaç masum yüreğin canını yaktık?
zehrime kaç kişinin kanına leke vurdu?

adımız ne bizim söylesin biri?
iki ayaklı hayvan ya da insan müsvettesi
heyyy!
görmüyor muyuz?
can verdi biri.
ayaklarımız bir ara sokağı bulmanın dedektifi.

heyyy!
birinin gözyaşı sel etti her yeri.
görmüyor olamaz gözümüz ya da bu neyin kini?
ne zaman böyle metal gövdelerde
metafizik hayatların telaşına düşüp
var olduğumuz zamana yabancılaştık?
sana sesleniyorum içimin haylazı,canavarı.
sana ya da kaç kişiyseniz artık alayınıza
zamanım ve mekanım burası işte
gelin de alın özgürlüğümü

tabi sikarsa...

Melahat Kırtekin

İstanbul

Bazen bir kadının ateş kırmızısız dudaklarıdır boğazdaki tan vakti...
yağmuru hasret,şimşeği nefret.Bir ebrudur İstanbul...
Bağrında nice şeyler barındırmıştır.
Bizim görmediğimizi gören,yaşamadığımızı yaşayan kaldırımları vardır.
Sokaklar kaç selde ıslansa da bunlar kalmıştır.
Bir yanda ışıktan mahrum evsizler barındırmış,
Bir yanında ışıktan kör olmuşları...
Bir yanda renge,zevke düşmüşleri,
Bir yanında sağlığını koruyan köylüleri.
Bir yanda rock,caz pop,hippi;
Bir yanında türkünün en tatlı yeri...
Ayasofya'sı,Eyüp'ü,beyazıt'ı Çengelköy'ü.
Yazarın entrika yatağı,şairin sevgilisi.
İstanbul bir film şeridi gibidir.
50.yılları,100.yılları,500.yılları gerisinde bırakmıştır.
Ve bunları her defasında bize hatırlatmayı başarabilmiştir.
Her istanbullu hikayesi,
yüzdeki her çizgi,İstanbulun yaşını sevincini
derdini ve cesaretini gösteriyor.
Evet cesaret diyorum,çünkü İstanbul her geçen yıl yıpransa da hala ayakta duruyor.
500 yıllık zeminleri,kaç milyon insanın ayakları ile koklaşırken,
yeni doğan her günde,eskisi gibi,hala güçlüymüş gibi,bize gülümsüyor.
Hani,yaşam ile ölüm arasında,sevgi ve nefret arasında,
olmak ile olmamak arasındaki o ince çizgi var ya
İstanbul da,doğu ve batı arasında görülmez;
Bunun yanı sıra keskin bir çizgi çiziyor.
Kendi ülkesinde bir melez duygu tufanı,bir millet yumağı oluşturuyor.
Bazı nineler ve dedeler,eski İstanbul'u anlatır dururlar.
Gözleri dolu dolu,dillerinde ince bir fasıldolaşır durur.
Gençliklerinden gelen bir meltem rüzgarı yanaklarını dondurur,
herkes sapsarı olur.İşte o zaman sözler için kulak değil,
açığa çıkan o manzara için,bir çift göz daha istiyorum Yaradandan...
Yüzlerindeki ağır ve derin çizgilerde,İstanbul rüzgarlarını,

İstanbul yağmurlarını ve İstanbul kamçılarını görüyorum.
İstanbul'un gözüme görünmediği o feci manzarası...
Gözlerinde ise eski İstanbul'un yaz günlerinde
berrak denizlerde oluşan,güneşin Oynaşmalarını görüyorum,
buğulu buğulu dans ediyorlar gibi.
onlar anlattıkça mevlana neyl çalıyor,semazenler dönüyor.
Biz bir Yahya Kemal,birOrhan Veli olamamışken,
gül İstanbul'un her türlü güzelliğini baba malı gibi kullanmaktan usanmıyoruz.
İstanbul gözümüzün önünde mum gibi güneş gibi kaybolmaya yüz
tutmuşken,onun o haline bile zevk ile bakabiliyoruz.
İstanbul'un dili olsaydı,neler,neler haykırırdı;
nasıl patlardı? Sırf sstratejik konumu uğruna,kaç
milletin ayağı ile hırpalandı,
kaç millet ona hayran kaldı,kaç göçebeye kol açtı?
Bazen onun bu kadar rağbet görmesi,
onu bazı kötü sahnelerde baş rollere çıkarttı.
Bizler tükenen bir güzelliğin gözü dolu tanıklarımız aslında.
Ne güzellikleri yaşayabiliyoruz,ne de buna bir imkan bulabiliyoruz.

İstanbul'un tadını ıkaramazken,kimi an ondan kaçacak yer arıyoruz
ve en acısı da onu bu hale biz getiriyoruz.
Sokaklar insanlar durmadan sıkıştıa,gürültü patırtı arttıa,
kendi kalabalığımızdaölmeye yüz tuttuk.
İSTANBUL.... Sitemi bol Şehir.Nazlı sevgili.
Paslı bilekler yürekler Şehri.
Sende yaşayanların ne yüzleri ne sayısı belli.
Belli olan sadece sana emanet izleri.
Duyulmayan feryadın ile görölmeyen güzelliklerin ile
kaybettiklerin ile yine yine yine de iyi ki varsın..

Melahat Kırtekin

Kabri Rüyam

Kördüm gözlerim gördü
Sağırdım kulağım duydu
Lal idim dilim çözüldü
Şakattım dikildim
Ölüydüm dirildim

Aklımı yolum
Gönlümü durağım bildim
Kimin kalbini kırdıysam
Buldum özür diledim

Üç ağaç aldım
Üç göle diktim
Kök verdi hepsi
Meyvelerini yedim

Rüzgara kalkan oldum
Yağmura avuç açtım
Ağaç diktiğim göle
Bin altın saçtım

Beyaz bir elbise ile toprağa daldım
Elim bağlı kolum bağlı
İki melek durdu sollu sağlı
Çıktım divana dilim bağlı

Elim çözüldü dile geldi
Gözüm çözüldü dile geldi
Bir anam vardı ölmüştü
Bir baktım karşıma geçti
Hani bunun hakkı dendi
O an kalbim dile geldi

Mısır'a sultan oldun adam zannettik
Zorda olana kolay oldun Hızır zannettik
Anama sordum sen ne sandın diye

Dedi ufaktın oyun zannettim
Dedi uyuyorken ölüm zannettim
Dedi bana bir güldün ömrüm zannettim
Bana bir ana dedin ruhum zannettim
Şimdi karşıma geçince mahkum zannettim
Madem alacaklıyım hakkımı isterim

O an her şeyin sustu
İki melek daha durdu
Biri sağdı biri soldu
Kan ter içinde uyandım
Annem terimi siliyordu.

Melahat Kırtekin

Kalk

kalk yalvarıyorum kalk.
yakışmıyor böyle karanlık bir mabette matem tutmak
kalk güneş var dünyanın dört bir yanında
hiçbir tarafı karanlık kalmayacak kalk
yüreğim eski saflığına kavuşacak söz
bir daha hiçbir kire bulanmayacak kalk

ne olur kalk yalvarıyorum
yaz ayında kardelenler açıyor
onlara bu haksızlığı yapma kalk
sen yoksun diye kainat soğuk
Düzen yerle bir oluyor kalk

lokman hekim yalnızlık ilacını
eski bir mezarın taşına saklamış
tarih yeniden yazılıyor kalk
yalnız kalmayacak artık hiçbir mahlukat
yalvarırım kalk

bir ben yalnız kaldım şu alemde
herkes sevdiği ile el ele kalk
içim üşüyor hala kalkmıyor musun
yalvarırım kalk
ellerim toprağın ile nasır tuttu yıllardır
lehçem kör, izahım topal
beni bu genç yaşında konuşamayanlardan etme kalk

saçlarım uzuyor örülmek için hala
onları darmadağınık bırakma kalk
yalvarırım kalk
bir sabah uyanayım yanımda sen
kendin için değilse de benim için kalk

Melahat Kırtekin

Kar

dışarıda kar yağıyor ince ince
aklıma ilk sen geldin karı görünce
çıplak ayakların kırmızı burnun...
dışarıda kar yağıyor ince ince

şehirde sesler karışmıştı birbirine
kaza sesleri yükseldi saniye saniye
bir annenin feryadını duydum az önce
niye benim evladım?
ALLAH IM niye?

dışarıda kar yağıyor ince ince
sokaklar çamur içindeydi nedense
nasıl bir bataklık ki kar hep mağlup geldi
saniye ile yağdı saniye ile eridi

hiçbir yer değil beyaz
her yer ıslak her yer çamur
ayağım kaydı düştüm
tüm düşlerim kirlendi

dışarıda kar yağıyordu ince ince
aklıma ilk sen geldin karı görünce
gündüz vakti gökte yıldız aradım
delilik işte üzüldüm,
karla karışık ağladım göremeyince

yanımda olmalıydın şu anda
kaşlarını çatardın güleyim diye
dışarıda ince ince karyağıyor
ben karla karışık ağlıyorum

çıplak ayakların
ve kırmızı burnun geliyor aklıma
kar yavaş yavaş tipiye dönüştü
bak şimdide aklıma sensizliğim düştü...

Melahat Kırtekin

Kara İlham

Bu gün günlerden sonbahar
Hoyrat bir rüzgara boyun eğdi
Ölümüne kalem kırılmış yapraklar
Sessiz bir selaya tutuşturdular şehri

Islanmadık yer bırakmadı
Gökyüzünün hazin gözyaşları
Düşünmedi yalnızlığı paltı yapmış yetimleri
Rüzgar estirdi hoyratça hiçbir şemsiye kalmadı

Düzen misali ters döndü tüm şemsiyeler
Madalyonun diğer yüzü gösterdi varlığını
Saçlar darmadağınık açamaz oldu taraklar
Gökyüzü ilan etti artık yıpranmışlığını

En sevmediğim renk peyda oldu her yanda
Grileşti her zerresi alemin
Toprak en ıslak halini saldı etrafa
Siperleri düştü üstünde hüküm süren tüm kalelerin

Bu gün günlerden sabır selamet
İmana gelmekte kainat dillerde şهادet
Çakan her şimşekte kaybolup gitti sukunet
Ne başta akıl kaldı ne bedende zerafet

Bugün günlerden kara ilham
Sözler hicap içinde kalmadı kelimeler
Terk edip gitti şehri rengarenk boyayan fırçam
Sarıdan turuncuya döndü
Kahveden siyaha döndü
Bir zamanlar renk cümbüşünde kaybolduğum
Kasvetten ve ölümden uzak manzaram

Melahat Kırtekin

Kardeşim'e

sana kalbim değdi gcendirme
kıрма yüreğimi kimseyi sevindirme
yolum ol yldaşım ol
aynı pencereden bakalım hayata gel
yaklaş yamacıma
bırak korkularımızı kalsın o paslı sandıkta
gl dikenini ile kalsın tutarız
elimizi kanatsa da
lalenin ömrü kısa koparmayalım kalsın dalında
çakıl mı var boş ver
tümseği mi var yolun
açarız geçeriz korkma
yolumuz HAKK a varsın saptırma
gönlüm sana muradım huzura döndü
gülen yüzümüzü soldurma
konuşsun bırak yüreklerimiz susturma
niyet ettim mutlu olmaya
muradımı kursağımda bırakma

Melahat Kırtekin

Kayıp Aranıyor

Hep başka başka aradım
Aramam gerekenleri
Aramam gerekenlerden farklı farklı
O yüzden içimde hep bir sağır saklı
Kendi bindiğim dal kestiğim dal oldu
Ve ne yazık her daim koptu
Uslandım mı hayır
İçimdeki uslanmaz ve toydu

Hep başka başka aradım
Aramam gerekenler
Güneşin başka adını aradım
Çok lazımdı sanki
Gece dururken gün de kayboldum
Ee çaylaktım malum

Söylesem inanmazsınız
İnsan denen varlığı
Geceleri kurttan adam olup aradım
Her birine bir pençe vurdum
Yıldız derinliğinde

Yükledim aradığım her şeyi omzuma
Hem topladım hem döktüm
Uzun bir yoldan sonra aklım başımdan uçtu
Nereye gideceğimi unuttum
Kendime bile dokundu halim
Bu sonu olmayan meçhul yolculuğum.....

Melahat Kırtekin

Kendi Aynamda Suretim

-neyiniz var efendim durgunsunuz bu akşam
-hiç;
-hiçbir şeyim yok diyorum ama yalan!

Kırgınsınız galiba sebebini sorsam mı
Kırgın değil kızgınım konuşsam her yer tufan

Konuşun efendim susmak ruha yaradır
Konuşmak sorun değil anlaşılmamak fenadır

Siz anlatın efendim içinizde kalmasın
Ha! diyorsun ki konuş yanmayan yer kalmasın

Peki başlayayım dinle
Dinlemekle kalma ama fikrini de söyle

Kızgınım efendim doğan güneşe
Lakin haşa!
Bilirim ki doğmak elinde değil ama
Bir kararı olmalı başka başka yakmalı
Kalbi aşkla dolanı
İçi başka dışı başka olanı

Kızgınım efendim hızla geçen zamana
Bir uyarmaz mı insanı çok az kaldı vuslata
Ve tabii ki siz
Sizi unutmak mı asla

Biz mi efendim?
Bilmeden bir kusur işlediysek affola

Demek bilmeden işlediğiniz bir kusur
Bir bakalım kaç kusur işlemiştiniz sırayla

Siz her yüze güleni dost saydınız
Her sırrımı ifşa ettiniz zamana
Siz her aşka masumiyetimi kefalet gösterdiniz
Sayenizde tanıştım pişmanlık belasıyla

Her sevgime kıyafet diye ihaneti biçtiniz
Tutturdunuz en asil siyah riyakarlıktır diye
Yetmedi top top renk renk yalanlar biçtiniz
Sinsilik en sağlam ipliktir deyip
Diktiniz de diktiniz

Ayna tuttunuz bir de provalar yaptınız
Ütanmazlığı kürk yapıp giydirdiniz
Üstümde masumiyet desenli paltomla
Rüküş deyip sıkça alay ettiniz

İki yüzlü olmayı sırttan adam vurmaya

Arkadan konuşmayı mücevherden saydınız
Rüyalar uydurdunuz ayakta uyuttunuz
Güzel günler göreceğiz deyip deyip avuttunuz

Ama fakat efendim Bunu siz istediniz
Bizi klavuz diye kendinize seçtiniz
Biz seçenekler sunduk sadece
Karar sizin iradeniz

Kanmasaydınız efendim Zorla mı inandınız
İhanet giysisini siz de satın aldınız
Pek yakışmıştı hani Tam da sizin tarzınız
Riyakarlık kürküyle Pek de havalıydınız
Kızgınmışsınız yok ya hadi ordan efendim
Ne o bu parıltılar sonsuz muydu sandınız?

Melahat Kırtekin

Korkak Mutluluk

Öyle kolay değil
Güveni ve mutluluğu yakalamak
Kimseye veremem onu göz göre göre
Elimdeki en değerli şeyi tepsiyle sunmak
Peki ya layık değilse ya kalmazsa elimde
Ne zor yeşerttim onları
İçimde büyüttüm gizli mahsende
Yapraklar açtı kök saldı drinlere
Mutluluğu kaybetsem kaybederim kalbimi de
Ben onları yağmurlardan sakındım
Düşen damlalar canlarını yakmasın diye
Rüzgardan, uçuşan telden sakındım
Hiçbirşey değmesin, temiz kalsın diye

Öyle kolay değil
Güveni ve mutluluğu yakalamak
Kimseye veremem onu göz göre göre
Kimi kefenlik biriktirir bir köşede
Ben mutluluk biriktiriyorum ölüm günüme
Orada ya da burada
Toprak olacağım nasılsa
Mutlu olmak istiyorum sadece
Nefes aldığım her dakika
Oysa korkusuz geçirmiştım
Mutluluğu içimden
Ben kimseyi korkutmamışken
Mutluluğumu neden aldılar neden

Melahat Kırtekin

Kutup Yıldızı

bu gün tuttuğum tüm yıldızlar
mecalsiz olmalıdır tutunmadan kaymak için
ne kadar bencilse de yüreğim,
tek amaç dileklerimin gerçekleşmesi için
biliirim ne kadar saçmadır yaptıklarım
yıldızlarda gelecek aramışlığım
ama şu da unutulmamalıdır ki
gemiciler kutup yıldızından medet umar
denizde ayazda yn bulmak için

Melahat Kırtekin

La Tahzen İnnallahe Meana

beyaz olsun istedim yazılacak neyim varsa
malum dünya bir hayli kara
her fırçaya bulaşmış çıkmıyor da
söz kara,gün kara,gece evvelden kara
ak pak çocuklardık oysa yolculuğun başında
emekledik,yürüdük,koştuk,düştük
her yerimiz yara,her yaranın kabuğu kara
büyüklerimizden yadigar kalan bir avuntuyla
en karanlık geceni sabahı varır elbet sabaha
muhakkak gördük öyle sabahları da
tamamı ile kahıra dönmedi elbet dünya
ancak tarihte kaldı şovelyelik
artık hiçbir kılıç darbesi ile bitmiyor
gözyaşı,ihtiras,kibir ve riya
dünya büyüdükçe ufaldı ruhumuz
güzel günlere umut etme halini alt etti korkumuz,
köpekler gibi korktuk,korktukça bocaladık
bocaladıkça kire pasa ve siyaha boyandık

beyaz olsun istedim söylenecek neyim varsa
dil kara lisan kara duyan kulaklar kara
biliriz elbet söz gümüşse sukut altındır ama
sukuta şehadetten de men edildi kelamı şifa
LA TAHZEN İNNALLAHE MEANA
üzülme ALLAH seninle
şüphe duymak mı haşa
biliriz son durak kelime i şehadet
biliriz en güzel niyet sabrı selamet
biliriz en güzel hal ruh i letafet
biliriz en güzel esvap edebi kıyafet
şayet
kör bir nefis ile mücadelemiz var nihayet
şeytanın vesvesesi latif halimize zaruret
pürü pak emanet aldığım ruhum sebat et
sebat et ve şabret
LA TAHZEN İNNALLAHE MEANA
üzülme ALLAH seninle

Melahat Kırtekin

Masumiyetsizlik

Bu kadar masum değiliz
Olabilecekken
Karşılıksız gülmeyiz
Gülebilecekken

Bir daha hangi zamanın eşiğinde
Sırf hınzırlığımızdan gözlerimiz dolacak
Büyüme deneni o yolculukta ağlanacak
O kadar büyük facia varken
Ne yazık!
Şevmek 0-3 yaş arası öğrendin öğrendin
Öğrenemedinse acınacak haldesin duygusu haline geldi
Bir daha bu kadar masum asla olamayacağız...

Melahat Kırtekin

Merak

hayatım boyunca her zaman
bir şeyleri merak ettim
yağmurlar...
ben yağmuru çok severken
insanların ondan kaçtığını farkettim
yıldızlar....
ben yıldızlara ulaşmak isterken,
onların benden kaçtığını hissettim
her zaman noksanlığın ben de mi,
insanlar da mı olduğunu
merak ettim..

Melahat Kırtekin

Merhaba

Merhaba dünyaya ürkek doğan yavru yıldızlar
Merhaba yurdumun kıyısında smnmüş volkanlar
Merhaba aşılması zor kayalıklar
Sizlere de merhabalar
Merhaba avucumda kanayan hatıralar
Merhaba bebek sesi merhaba kahkahalar
Adını bilmediği bir şehirde ağıt yakılan sevdalar

Sizlere de merhabalar
Kuruyan dudaklarıma koşuşan damlalar
Tozlu sandıklarda saklanan hatıralar
Gözyaşımla aynı vagona yol alan pişmanlıklar
Sizlere de merhabalar
Merhaba berrak sulardan oluşan bataklıklar
Merhaba papatyayı esir eden çalılıklar
Güneşin önüne geçen karanlık bulutlar
Sizlere de merhabalar

Merhaba besmele ile güne başlayanlar
Cadde boylarında geleni geçeni selamlayan akasyalar
Cumbalı odalarda çalınan sazlar
Ayrılığa dem vuran üç ötüşlü vapurlar
Sizlere de merhabalar
Merhaba her aynaya bakışta bir beyaz ile tanışanlar
Artık meskenim olacak kara topraklar
Bedenimi kemiren haşeratlar
Ruhuma yapışan daimi hatıralar
Benden ayrılmayacak olanlar
Sizlere de merhabalar

Melahat Kırtekin

Muavin

Yurudugum tum yollarda tektim
her daim ve yol arkadasi oldu bana aklimla kalbim
ciktigim tum yollarda sofor de bendim
bazen asfalt yolda bazen micirli bir yolda gittim
ama ben kurallari bildim hep hicbir ceza yemedim
ne direksiyon kirdim ne duvara tosladim
hal boyleyken karsima cikan daha dogrusu hatali sollama yapanlara bir lafim var..
hadi be ordan bilmiyosan hayat aracini kullanmayi
adabinla bilcen muavin koltugunda

Melahat Kırtekin

Müptela

Dur nereye gidiyorsun
Gençlik denen müptela
Öyle erteledim ki
Yaşayamadım daha
Ahh! Nereye böyle
Bu kadar mıydı dostluğun bana?

Nereye bir veda bile etmeden
Deli akan kan Hoyrat çarpan yürek
Şimdi çizgili bir çift gözden seyrediyorum kendimi
Tükenmiş,zavallı ve elleri titrek

Var mıydı böyle kaçmak
Biz birlikte olgunlaştık
Beklemez artık ilerlenecek yollar
Ne çabuk pesettik ne çabuk yorgunlaştık?

Dur nereye gidiyorsun
Gençlik denen müptela
Öyle erteledim ki
Yaşayamadım daha
Bu kadar mıydı dostluğun bana
Yakıştıramadım ancak ne fayda
Uğurlar ola...

Melahat Kırtekin

Ne Fayda

Simdi yorgun bir sehirde aliyorum nefesimi
yorgun ve fazlasi ile kirgin....
tum itirazlarina tum cigliklarina kulak tikanmis.
yakisiksiz bir filmde kullanilmis.
Simdi susmak lazim gelir aslinda
kulagi tikali hem konussam ne fayda...
ama susmak care degil biliyorum aslinda
fakat yorgun lisanima
bu denli isyan bir hayli fazla.
Neden susuyorsun diyenlere cevabim.
lisan yorgun kulak sagir sozler agir...
konussam ne fayda

Melahat Kırtekin

Ne Olur Gülümse

uykusuz gecelerimin birinde
şuursuzca göz gezdirdiğim
ay ile yıldızların bir tarafından
bir bakış atıver ve gülümse anne

içimde sakladığım üşüten o hayallerden
hayatın anlamsız telaşına düşmekten arındır beni
ne olur hiçbir karşılık beklemeden
sırf benim için bir kez daha gülümse.

gülümse biraz
ben bunun artık geçmişimde kaldığına inanmaya başladım
kimse yüzümüze hakiki bir gülümseme ile bakmıyor
sanki kimsenin gülmek için bir sebebi yok
korkuyorum, inanmaya başlıyorum.
beni bu inanılması zor düşünceden korumak için
sabah seherinde günaydın diye haykıran rüzgarın hatrına
gülümse anne.

kahretsin öğreniyorum dünyanın telaşını
anne küçük haylazlıklarım değil
bu telaş artık acıtıyor canımı
tüm saçlarım beyaz bir kirece bulaşmış
anne kaptırdığım oyuncağım değil

artık elimden alıyorlar
senden gülmeni umduğum o masum yanıımı
onlara karşı koyamamak acıtıyor canımı
sanki söküp alıyorlar sol yanıımı
sol yanımdaki yerinin hatrına,
gülümse anne gülümse
son birkez daha
söz sana gülümse demeyeceğim bir daha

Melahat Kırtekin

Neyse

Simdi uzun bir yola eslik eden uzun bir sarkinin
dilime dolanmis anlamsiz nakarati gibidir ismin
anlamini yitirmis
topragina bereketten uzak tohumlarin atildigi
bir parsel dunyalik gibidir varligin
aklima ogretilmis

Simdi basip gecmek var ustunden
sokup atmak var dilinden ama nafile
hayat ayaklar yere basilmadan ve
sarki soylenemeden gecmiyor
yani bir zaruriyet hali varligin.
sarki sen ya da baskasi hic farketmiyor...
.yani demem o ki..
Neyse...

Melahat Kırtekin

Noterden Onaylı Sevgi

Adını sevgi koymuşlar
Ne büyük yalan
Sevdiği kediye tekme atar mı insan
Balığı susuz kuşu yemsiz bırakır mı
Peki bunu yapamayan adam
Seviyorum dediğini bırakır mı

Yağmuru seven tutar mı şemsiye
Gülü seven dikenini dert eder mi
Peki bu kadar sadık adam
Sırtını döner mi aşk a

Gece yıldız olmadan gece olur mu
Öyle kuru kuru
Ay olmazsa mehtap olur mu
Ağaç olmazsa orman kalır mı
Su olmaz ise şelale dere
Ya bir ruh yarım kalırmı
Bir ömürce

Adını sevgi koymuşlar ne büyük yalan
Yok mu aşkı buldum deyip
Notere onaylatan

Melahat Kırtekin

Nuruayn

Kalemime mürekkep yerine
kan damlıyor ince ince.
seni seninle yazmak Őerefine eriŐen parmaklarım
baŐkaca tutuyor kalemi,baŐkaca yazıyor sözleri.

Sen!
Günbatımı akŐamlarında
seyrine daldığım denize
suluetini aksettiren nuruayn.
Őevkatli bakışların ile onarılır bütün kırgınlıklarım.

ne ħareler sıralar dilim bir bilsen.
hiĪbirine ermez aklım sen yokken.

Melahat Kırtekin

O Bendim

yıllar yılı şakaklarında beyaz korkular biriktiren
her karanlıkta dişleri birbirine vura vura titreyen
uykusuzlukla nikahlanıp uykulu gözlere bıçak bileyen
cam kavanozlarda renkli bilyeler avuç avuç
hepsi eski tozlu bir bavulda yüküm ağır yolum yokuş

kan ter içinde nefes nefese ve yorgun
şimdi geçmiş elimde susuz kalmış bir fesleğen gibi solgun
kokusuz,kuru,çelimsiz...
nadasa bırakılmaya dahi haceti kalmamış
bir avuç toprak kadar verimsiz

O BENDİM...
gözlerinde yıldızları göremediğiniz kız çocuğu
üstü karalanmış defterlerde idi tüm haylazlıklarım
ve hiçbir eylemim nefsi müdafa değildi
yaşama kasıtlı kinlendi yüreğim neyse yaptığım
hesabı kitabı bi tamamıdı.
Kanundaki karşılığı ağırlaştırılmış müebbett

O BENDİM...
and içtim barışacaktı ruhum kendi karanlığı ile
dünyamda hiçbir ayırımın adı geçmeyecekti
tüm taraflarım ve tüm kutuplarım birdi
and içtim bu düşünce gerçekleşecekti
ve şimdi tüm yollarım birleşmekte bir bir
geçmişim er geç yüzüme gülümseyecekti :)

O BENDİM...
şimdi elimde eteğimde ve varsa tozlanmış
tüm suretler silik tüm fotoğraflar flu
ve geçmişle husumetim karşımda
hesap vakti geldi çattı
alнімda boncuk boncuk dökülmekte günahlar
ESKİ AHŞAP BİR MASADIR ARENA
bir bilek güreşinde yendim geçmişimdeki laneti
ve yenilmişliğin huzuru ile gülümsüyor çocukluğum....

O BENDİM...
ardından el sallıyorum galibiyetin verdiği hazla
biraz uyumak istiyorum artık bunca yılın uykusuzluğu bir hayli fazla

Melahat Kırtekin

Okul Çantası

Bir okul cantası olmalı şimdi
hayata dair tasidigin yuku omuzlarına esit dagitan
inadına ağır inadına daginik
ne varsa karman corman
misal edebiyat ve matematik karismis
askin ebob ve ekoklari alniyor
sadaikat bir uckenin icine sikismis
ic acilari ile dis acilari birbirini tutmuyor
mesela dostlugun kimyasi cografyada kaybolmus
denizin sicaginda buhar olup ucmus demir (fe) kadar saglam sukunet....
her yer ahir kalabalik ruhumun yuz olcumu yetmiyor
bu kadar dagi tepeyi ovayi dereyi.almaya
saril saril akan nehirlerden riya bosaliyor
korpecik insan ayaklarına...
bunu bile bile yasamak zor.hele tasimak en zoru.
bir okul cantası olmalı bu hayat okuluna inat
tum ders kitapları ve notları elinin altında olacak ki
hicbir sozluden hicbir yazilidan cakmayacaksın
ha bu arada cakmama kaygisi ile kopya cekmeyeceksin.
canta önemli canta sart mirim....
elde torba ile tecrube tasinmiyor
pek siritiyor ruhunun daginikligi b
ir karismaya gorsun sittin sene toparlanmiyor...

Melahat Kırtekin

Orda Ol

Zamanın hangi yoksulluğu ayrı düşürdü bizi
hangi gün bertaraf edildik gülmekten
hangi hüznün cazibesi idi bu
nasıl bir ateşti kavruldukça kavrulduk
hangi duvarda renkli boyalarla yazıldı yalnızlığımız
ve hangi suçun müebbet cezasıdır ayrılığımız

kaldırımlar!

üstünden geçemediğim an neye yarar
denize deniz denir mi
ayağımı yalayan dalgalarını algılamadıkça
hangi hastalıklı rüyamda tanıdım seni ve delice sevdim,
sen hangi şehrin yalnızlığısın
kaç kere yalnızlığa mahkum edildin
sañi sen yalnız kalmak nedir bilir misin

hangi heveslerle talan edildi düşlerimiz
hangi renk gözleri ışığımız zannettik
hangi şarkının nakaratına dolandı gönlümüz
hangi gün yorulduk düşlemekten

şimdi zamanın cezası ile ayrı kaldığım kaldırımlarda
yarım kalmış neyim varsa arıyorum
asiliğimi, aşırılığımı, suskunluğumu, sevdami
hırsımı delice ve saflığımı cahilce
hala büyümemiş olmak ne güzel
yeterince kirlenmemiş olmak ne güzel

seni arıyorum kaldırım kenarlarında eski bir bavulun üstünde
yıllarca kıpırdamadan bekleme ihtimalini düşünüyorum
bıraktığımda sapsarı idi saçların tenin billur
sen olabildiğince ürküyordun yalnızlıktan
şimdi beyaz saçların kırışmış tenin
ve yalnızlığın beni unutturmuş olma ihtimalini düşünüyorum

değişmiş olmalısın her halinle karar veremiyorum
seni neden sevmiştim
beni görünce ne yapacaksın
hala o bavulun üstünde beklemekte misin mutluluğu
yoksa o bavulun içindeki hayallere mi kapıldın

belki de sevdin bir başkasını
bensiz güldün yüzlerce defa
başka kollarda uyumuş oldun
başka bir ten ile bir oldu tenin
gözlerin başkasına ait şimdi
sen başkasınınsın

ne olursun yapmamış ol böyle birşeyi
saçların beyaz da olsa
okşanmak için beni beklemiş olsun

gözlerin bir bana baksın uzak yakın farketmez
sen bana kalmış ol ne olur

şimdi hazır uzakken yalnızlığımdan
hazır kaçırmamışken son otobüsü
hazır senin de bekliyor olabilme ihtimalin mevcutken bende
son bir kez sabretmiş ol
ve tam da bittim dediğim yerde başlangıcım olmuş ol
yalvarıyorum orda ol

Melahat Kırtekin

Öğretilmiş Gitmeler

denizin diğer kıyısına geçiyorum bu akşam
senin bana getirdiklerin ile
ayaklarım çıplak

kısa süreler biçmiştin mektuplarında
kızıl çöl kumlarından bozma
kum saatlerinde denemiştin sabrımı.

şimdi ellerimde çelimsiz bir yalnızlık
nereye çeksen oradayım
yeryüzüne düşmüş bir yıldız kadar
sönük ve soğuk.

bu gece son
seni alıp gidiyorum diğer kıyıya
şakaklarımda ak paktır sabrım
ellerimde hırçınlığımın eseri olan yaralar
kaşlarımdaki arasındaki çizgilerdir hınzırlığımın ispatı

bana öğrettiklerin ile kuruyorum cümlelerimi
yakam bağrım açık içim yanıyor hasretin ile
keşkelerim ile

yüzüne baka baka kal deme cesaretim olamadı diye
ayrıldım ellerinden
sesin kulağıma, siman hafızama yabancı
içimde ağır ve derin bir sancı

sen kıyıma pusulam
sen yönümü döndüğüm dümenim
sen kuzey yıldızım
korkaklığım, dalgınlığım, şaşkınlığım
sen; sana ulaşamadığımdaki en büyük arsızlığım

bu gece son
tüm dünyevi düşlerimden, maskelerimden arındım
anamın ak sütü kadar temizdir şimdi
sana hazırlanmış kıyılarımla
çıplak ayakların ile bas o altın kumlara
bas ki ayakların yansın
bas belki içimin yangınını biraz olsun anlarsın.

sana geliyorum bu gece senin bana bıraktıkların ile
avucumun ayasına sinmiş tüm ayıplarım
elimi yüzüme vurduğum her an ayan beyanım
utanmaktayım
hiç mi sırrı olmaz be bir adamın
hiç mi dostum olmayacak
o zaman ne anlamı kalır bu kıyılarda yaşamanın

Melahat Kırtekin

Özledim

Özledim
Ne yapayım özledim
Koşmayı,rüzgara kafa tutmayı
Bulutlarda manalar aramayı
Çimenlere uzanmayı
Denizle dalgalanmayı

Özledim
Ne yapayım özledim
Okumayı,konuşmayı
Uyumayı,uyanmayı
Özledim sokağımı
Cılız bakkalı
Meyvesini aşırduğım manavı
Suzan ablayı
Gazi amcayı
Özledim ayrı dünya sandığım
Tek göz gecekonduları

Özledim
Ne yapayım özledim
Etrafı çamur eden yağmurları
Üzerime zamansız pisleyen
Ahmak kuşları
Nefret ettiğim pırasayı

Özledim
Ne yapayım özledim
Horozun sabahıma küfrünü
Hatayı,günahı
Özledim her defasında özrünü
Öldüğündeki o son sözünü

Yapamıyorum hiçbirşey ey ömrüm
Senin ile yürümeyi özledim
Şarkılar,ağıtlar yakıyorlar ardından
Gittiğin günden beri hem sağırım hem körüm

Bari bir yağmur yağdır da
Beni özlediğini bileyim
Ahhhh ömrüm özledim işte
Sana başka ne diyeyim

"

Melahat Kırtekin

Renkli Buluttur Düşlerim

af dilemek neye yarar
kendimi affetmeyi beceremedikten sonra
başkalarının seni affetmesi neye yarar
bu şehir böyle soğuk
böyle kuytu
böyle düzenbaz iken
masum olmanın kime ne yararı var
şehir yalnızlığı son sesi ile haykırırken
kulak tıkamak
görmezlikten gelmek neye yarar

yüreğimin yandığına aldırmayın
seneler sonra patlayan dağlar kadar şiddetli oluşundan korkmayın
öyle bekledim ki öyle sakladım ki içimi
istif istif kül bulutudur
yalnız kendim yanarım ateşi ile
yalnız kendim korkarım dehşeti ile

şimdi gidesim geliyor buralardan
bavulumda çocukken giydiğim kırmızı rugan papuğlar
saçlarımı topladığım uğur böcekli tokalarım
bir de kırmızı bir elma şekeri
gök en kırmızısını giydiği anda gök güneşe kavuşmadan gitmeli burdan
karanlık cam parçalarına basmalı ayaklarım
içimin tüm büyümüşlüğü almalı akan kanım
anamdan doğduğum kadar çocuk ve cahil kalmalıyım
hal böyleyken gittiğim hiçbir yer mutlu edemez beni
annem ardımdan al bir mendil sallamalı
babam evden gelinliğim ile çıkıyormuşum gibi kırmızı kuşağımı bağlamalı
gitmek en güzel anlamın yüklenir
benimse ardımda kalanlar için vicdanım küllenir

böyle düşler kurduğuma aldanmayın
bilirim ki gidişin böylesi yoktur
tüm çocuklar gibidir düşlerim
hepsi farklı renkler giyinmiş birer buluttur

Melahat Kırtekin

Ruh'i Kıyamet

Bu gün günlerden ruhi kıyamet
İçimin kainatı yerle yeksan olacak
Adalet terazisi kurulup
Günah sevap tartılacak
Bir taht kurulacak beynime
Bir sur üflenecek
Sabah ezanına mütakip
İçimin tüm varlığı tek sıra günah hizası
Ne var ne yok açılacak defterler
Aşk ihanetten
Riya sadakatten
Kibir tevazudan ayrılacak

Çıplak kral kurulacak tahtına
Dalkavuk vezir en yalaka kürkünü takınacak
Tüm duygular tir tir titrerken korkudan
Sarayın soytarısı en korkunç şakasını yapacak

Başla diyecek
Kibrini maske yapmış çıplak kral
Başla diyecek ruhi kıyamet
İlk sanık kibir çıkarılacak ortaya
Savunacak neyi var oysa
Hem savunacak olsa ve fayda
Sonuç belli boynu geçecek elbette
Yağlı urgana...

Başla diyecek kral
Başla hadi savunmaya
Senin yüzünden benim sanmadım mı
Dünyanın dört yanını
Senin yüzünden yitirmedim mi
Elimde olan şifayı
Sen sonsuz zannettirmedin mi bana
Saltanatı sefayı
Kibir derin bir sessizlikte
Kalem kırıldı infaz kesin
Ey insanoğlu
Ey çıplak kral
Hüküm giydirme kusurlarına
Beyninde mahkemeler kursan boşuna
Neyi neyle cezalandırdığını kaçırma
Unutma kibri cezalandırma lüksünü sana verende
İçinde idam edemediğin kibrin

Melahat Kırtekin

Ruhsal Tahminler

Mutluysam hava güneşli
Sıkıntılıysam parçalı bulutlu
Ağlıyorsam yağmurlu
Gülüyorsam aydınlık
Uyuyorsam ay çıkar
Uyanıksam ay batar
Peki ya kararım ölmekse
Tüm hava tahminleri
O gün geldiği an suya batar

Melahat Kırtekin

Rüzgar Saçlarımı Götürüyor

artık saçlarım bağlı değil
dilimde binbir cümle hece
artık biliyorum annecim
sensiz geçen tüm zamanlar gece
rüzgar artık uçurmuyor
pileli eteklerimi
ve artık canım çekmiyor
rengarenk akide şekerleri
rüzgar saçlarımı götürüyor anne
ve çocukluğumu
uçan balonlarım zıpzıplarım
rüzgar sevinçlerimi götürüyor anne
gözümde bir karamsarlık çöpü giriveriyor
akan gözyaşında saflığım gidiyor
gidiyor bir şeyler tutamıyorum
ellerin de yok tutacak yer bulamıyorum
bir deniz yeli giriveriyor nefesimle içeri
sonra bir girdap yutuyor bildiklerimi
çarelerim tükeniyor çaresizliğe teslimiyetim
ah içimde nice kazalar oluyor
ve binlerce ölü,elim yetişmiyor
feryat figan hıçkırık içim dışım
ah anne büyüdükçe artıyor yaşım
ve büyüdükçe azalıyor yaşamım
neden artık gülemiyorum zamansız zamansız
şimdi hüznün vuruyor,bilinmedik ansız
duruyor ayaklarım anne bütün sokaklar çıkmaz
hem kaçsam neye yarar hüznün bırakmaz
sözlerim tükeniyor anne bu herkesçe yaşanır mı böyle
anne bu yaşa gelince hep böyle olur mu söyle...? ? ? ? ?

Melahat Kırtekin

Sabıkalı

Gülemeyişimin başka bir nedeni yok
Ben,sabıkalıyım...
Bundan yıllar önce kesilmeliydi cezam.
Şu dünya üzerindeki en karanlığım...
Hiç bir gün doğuşunun farkında değildim
Güneş gözüme gire gire battı
Bir göz atmayı bile akıl edemedim.
İnanın evimdeki çiçeğin büyüdüğünü bile dahayeni fark ettim.

Ağaçlardan,bulutlardan bihaber
Anneden babadan bihaber
Ağaçların yalnız çıplaklığına şahidim,..
Bir zaman kazasında yitirdim
Tüyü bitmemiş umutlarımı...
Sayfa sayfa stün stün ilanlar yapıştırdım
Hayatın tüm ara sokaklarına
Habere hasret uykusuz geceler geçirdi
Karakollar kara yollar.

Hayal kurmaya yüzüm yok artık
Sabıkalıyım,mühürlüyüm,
Küfür bastım her yeni yaşımda,
Bana yaş emanet eden yıllara,
ulan benden iş çıkmaz yuh ulan kalıbınıza...
Siz de gelin ulan üstüme!
Aman ha! kalmayayım bir damla.

İşim gücüm ısırğan otu benim
Sorun bilmezsem hangi yaraya
iyi geldiğini namerdim.
Ama sorun üstünden belki bin kez geçtiğim papatyayı
Kokusu nedir nasıl iyileştirir hangi yarayı...

Hay içine saman tıkayıp üstüne gemici düğmü attığım,
Düğümü atıp 40 kutuya sardığım,
Kutuya sarıp derinlere saldığım,
Sersefil hayatım !
Sabıkası yüreğime damgalım,
Yaşamak denen şeyi,
kaldırım taşlarının arasına sıkıştırdığım,
Ulan ciddi ciddi tükeniyor varlığım.
Ulan gidiyorum bak hadi,
Ulan onca yıl gülemedik şimdi güleyim bari,
Kahretsın unuttum,
Ulan ben sabıkalıyım,
Eee gülmeden ağlanacak hale mi düştük yani?

Melahat Kırtekin

Sahici

benim yalnızlığım sahici
öyle sonradan değil
yüzüme bakınca anlarsınız zaten
yitirdiklerini arayan bir çift göz yok bende
olmayınca kaybedecek bir şey de yok zaten
yaralarım benimdir hüsrانlarım benim
bencilliğin alasıdır tekliğim
yüreğim zincire vurulamayacak kadar çelimsiz
zaptedilemeyecek asiliklerim yok zaten...

Melahat Kırtekin

Sessizlik Denizindeki İntiharım

Düşüncesizlik edildi yorgunluğuma
Tam yolun ortasında verildi mola
Bir facianım kalıntısı gözyaşım
Toplayın kopan tüm duygularımı
Verin cellada
düşüncesizlik edildi yorgunluğuma
Daha ne yorgunluklarım olacaktı oysa
Karmaşa ve tutarsızlığı tanık gösterdim
SESSİZLİK DENİZİNDEKİ İNTİHARIMA....

Melahat Kırtekin

Sormayın

biraz efkarlıyım bu akşam
gökyüzünde tuttuğum yıldızım düştü
paramparçadır ruhum dokunmayınız
kimbilir nereye düştü
kaç parçaya bölündü ve ne şekil öldü
sormayınız
çok acıdı mı canı acaba
ruhu kimbilir semanın kaçınıcı katında
görüyordur beni belki de çok uzaklarda
ne olur ışıklarımı kapatmayınız
şimdi gök bir katre daha siyah
dilimden düşüyor belirsiz bir ahh
bilmiyorum gecem olacak mı sabah
beni bu karanlıkta bırakmayınız
başım artık göğün daha ötesinin hevesinde
kimbilir nice baş pervanedir peşinde
hani durudu ya semanın bir köşesinde
biraz daha öyle kalsın koparmayınız
telaşım büyük hüznüm büyük dokunmayınız
yasım bitecek değil aldanmayınız
yakacak ağıtlarım var susturmayınız
biraz daha bakıvereyim kopartmayınız...

Melahat Kırtekin

Söylememişlerdi

Gözyaşı mutluluktan akar diye öğretmişlerdi
Meğer hüzünden de ağlarmış insan söylememişlerdi

Zaman durmazdı hiçbir masalda kötü adam cezasını bulurdu
Acının yalnız adı vardı ötesi yoktu
Meğer acı gerçekte de varmış söylememişlerdi

Tüm bulutlar bembeyazdı her zaman,
Meğer karabulutlar,yıldırımlar da varmış söylememişlerdi

Hiçbir tren garı ayrılıkla sahnelenmemişti sinemalarda
Hani ölüm acısı en beteri diye öğretmişlerdi
Meğer yaşarken ölmekmiş ayrılık söylememişlerdi.

Melahat Kırtekin

Sukuta Sadakat

bu gün seçilmiş günahlarıma
cezalar biçiyor güneş
en kötü sureti ile doğdu üstüme
en soğuk en kaçak halini göstermekte

tat tuz yok dilimde damağımda
elimde güç kalmamış
ruhum mecalsiz bir bedende
bitmiş bir yolculuğun anonsunu beklemekte

kalbim vefadan ve huzurdan men edildi
hayal kurmama cezama müebbet biçildi
gelecek güzel günlerim için
yüzdelik komisyonlar verildi
vadesi sonsuz borçların altına
parmak bastım çaresizce

ruhumu dinlendiren tüm enstrumantel müzikler
canı yanmış annelerin ağıtları ile değiştirildi
of dedik diye büyüklerin ağızımıza attığı tokatlar
aff demeyi öğretti lakin çok geç
af demeye de sınırlar getirildi

bu gün seçilmiş günahlarıma
cezalar biçiyor zaman
geçmiş güzel anılar ellerimizden alındı
temyize gitme hakkım yok
kötü anlara iyiler eklemek yasaklandı
tebessüme kota verdiler
kibir zırhımda eski zaman okları
pişmanlık prangasını taktılar bileklerime
süresizce gece üç beş nöbetleri bende
kendi mahkumiyetime
kendi gardiyanlığımı verdiler
asayiş berkemal değil dostlar dinleyin beni
asayiş hükmü felaket
asayiş hükmü zaruret
asayiş bu günden sonra sukuta sadakat...

Melahat Kırtekin

Suskunluğum

.Şimdi sensizliğin
sessiz sedasız feryadıdır
bu suskunluğum.
isyan edemeyişimin acizliğidir
.kal diyememenin keşkesidir

Kış yaz kapanmayan bahçe kapısı
Gelişini ümidimin ispatıdır
Ya gelmezse diyemeyişimin korkaklığıdır

Ya gelmezsen sevdiğim
Gelmezsen o kapı hiç kapanmayacak
Bir fırtına doluşacak odama
Özenle taradığım saçlarım darmadağın olacak
Bembayaz karlarda kaybolacak izim
Ve bekleyişim ebedi olacak

Sen gelmezsende ömrüm
senin gelmeni ümid ederek son bulacak

Melahat Kırtekin

Şık

Beni şıklar boğdu hep
Karamsarlığımdan kimse sorumlu değildir

Evet mi hayır mı
Doğru mu yalan mı
Hepsi mi hiçbiri mi
Ben hep hepsi şikkını seğtim
Hep kaybettim,

Engelleyemedim bŷyŷmeyi
Saçlarım uzasın derken saçlarımı kestim
Keşke hala babam alsa oyuncaklarımı
Saat kağta uyuyacağımı kağta uyanacağımı
Kiminle ne paylaşacağımı ailem seğseydi
Keşke bŷyŷemeyebilseydim

Melahat Kırtekin

Şilep

şimdi bir şilep geçecek pencerenin önünden
sen uykudan yeni uyanmış
gerinirken manzaraya
ben yeni bir düşünceye başlayacağım,
yeni bir dünya
kimse mendil sallamıyor olsa da arkamdan,
sen ey umursamaz sevgili!
ey hain!
hep yanımdasın
tam yanıbaşımda....

Melahat Kırtekin

Şükürsüz Nida

isyankar olan ben değilim
bu dünya, bu şehir
isyani muhatap saydıyorlar insana
gözyaşı duvarları örüldü dört yana
şükürden yoksun dualar yankılanmakta
masumiyet, sadakat karaborsa
isyankar olan ben değilim
işyan şükürsüz dillere yapışmış bir nida

kalp kırık ruh sabırsız
korkaklığın şüphenin bini bin para
her gelen nesile miras bırakıldı
kararmış ruhlar, ümitten mahrum hayal
soyu koruma altına alınmış riya...

gölümsemek aptallık
ümit etmek beyhude
kurulmuş düzenleri
yazılmış kitapları yaktırdılar bize
geçmiş olmayanın
geleceği olmaz bile bile
yok olmuş bir geçmişin üstüne
gökdelen gibi gelecekler inşa ettik cahilce

Melahat Kırtekin

Tanınmayan

ben seni yolların tanıdığından daha iyi tanırım
dağ,taş,dere yalnız yürüyüşünü bilir
ben içini tanırım senin saç dibinden tırnak ucuna

ayrılıkları kaldıramayacak kadar zayıftır kalbin
belli ki daha ilk aşk kazasıdır bu
ciğerlerin metropol kirliliğine dayanmaz yiter gidersin
miden kaldırmaz ihaneti,riyakarlığı,arsızlığı
saç beliklerin çözülmedikçe hayat hep berrak kalır

ben seni yolların tanıdığından daha iyi tanırım
dağ taş dere yalnız ayak izlerine aşınadır
ben yüreğinin çıkınına neler yüklediğini bilirim

yalnızlık öyle sanıldığı gibi katıksız yenilmez yolculuklarda
yanına doymuşluk,elini eteğini çekmişlik ister
yorulmuşluk ister tecrübenin en kıvamlı olanını
olgunluğun çıtır çıtır pişmişini ister.

sen yalnızlıktan anlamazsın eteği bilye dolu ufak çocuk
bu arkadaşına küsmeye benzemez
dönüşü yoktur bu yeminin

ben seni yolların tanıdığından daha iyi tanırım
yollar geriye dönüş hevesini bilir
ben pişmanlığını,yüzünün olmayışını bilirim

sen yalnız kalamazsın
ellerin bir başka elin sıcaklığını bilmeden
sen ve ayakların buradan çıkamazsınız
sen tanıdığını sanırsın ya kendini
ey bilmiş kız çocuğu
ben senin içini bilirim içini
yalnızlık sana göre değil dostum yorma kendini....

Melahat Kırtekin

Tarifsiz

tarifi yoktu yaptıklarımızın
çocukluktu elimizde olanlar
saçlarını yitirmiş lösemi hastası birine
uzun sarı saçlarını kesip
derdine çare olduğunu düşünen
züleyha çocuk gibi
çocukluktu elimizde olanlar...

Melahat Kırtekin

Terkedilmişliğin Böylesi

gitti yani öyle mi?
sormadan etmeden..
bir hoşçakal demeden...
güneş doğsun,
kuşlar ötmeye başlasın demeden

.....

fırını salih ilk simitlerini çıkarmadan,
bakkal dervis kepenklerini açmadan,
çaycı cırağı ali sokaklara düşmeden
yan komşu haydar sigaradan öksürmeden,
bir ALLAHA ISMARLADIK dememi beklemeden,
gitti yani öyle mi?

.....

gerci vakit yakındı
ANLAMIŞTİM....
ellerimin titremesinden,
gözlerimin karanlığından,
yüreğimin yorgun atışlarından,
ANLAMIŞTİM.....

.....

ayaklarımın bitikliğinden
zamanın yitikliğinden
gidenlerin rüyalarına gönderdiği
manasız davetlerinden
ÖZLEDİK ARTIK GEL YETER
Değişlerinden
ANLAMIŞTİM..

.....

oysa daha yeni açmıştı tomurcukar
nisanı karşılamaya az kalmıştı
son bir kez bahar yağmurlarında ıslanacaktım
can eriğini tuza banacaktım
taze iğde ağaçlarının kokusunu soluyacaktım
bir bahar rüzgarını karşıma alıp
demli bir çay yudumlayacaktım...

.....

ne yazıktır ki zaman tükendi
yalnızlık bu zamanda çok ağır geldi
ihtimal bu ki yalnız öleceğim
haber uçuracak bir ahbab ta kalmadı
kimbilir? kimsesizler mezarlığına gömüleceğim.

.....

gitti yani öyle mi?
ruh bedeni en gafil anımda terk-i diyar eyledi....

Melahat Kırtekin

Tik Tak

alıp eline renkli bilyeleri
oyundan çıkmaya benzemez
bu hayatın ta kendisi
kabul etmiyor küsmeleri

telafisi yok hayat bu
biraz yorucu biraz koruyucu
bense yalnızca çocuğum
bakıyorum gökyüzüne
kimileri için bulut olan,
benim için hala oyuncak

alıp elime dedemden kalma saati
kuruveriyorum geçmişe tik tak
içim hep çocuk kalacak

bu hayat biraz karmaşık biraz yara açıcı
zaman bir gün tutup elimden dışarı
beni kapı önüne bırakacak...

Melahat Kırtekin

Tutarsız Tutunmalar

Bir ha gayret diyemedim
Tembelleşen hırsıma
Hayallerimi kefaletsiz verdim
Yalancı yıldızlara

Bir ha gayret diyemedim
İnadıma, inancıma
Soluksuz kaldım
Her bitişin ardında

Birkaç adım
Birkaç heves
Birkaç nefes
Eksik kaldım

Kurtuluşu olmayan
Kurtuluş hayallerimin
Üçü beşi tutarsız
Tutunamıyorum hiçbir dala
Beni tutar mısınız

Melahat Kırtekin

Tükenmeli Sukunetim

gitmeli içimden durgun denizim
inan ki bitmeli bu sukunetim
yoksa; telafisi olmayacak hiçbir gün doğuşunun
yaşamak denen şey kesmeyecek yolunu
griilerin tonları arasında tükendi hınzırlığım inadım
her adımda bir ton koyu griye bulandım
elim ayağım gri revan içinde
söyle! ister misin paramparça dağılmamı?
dünya üzerindeki her şey
bir birine tutuna tutuna bir olmaya çalışırken
katran sarısı,zifiri karanlık
hicran ayazında üşüdü morumtrak parmaklarım
durgun denizlerimde can çekişti durdu çığlıklarım
kanlı dişlerini göstermiş bir köpek balığının
ölümtrak nefesinde mahkum yaşamım
dülger balığından daha ürkütücüdür şaşkınlığım
gitmeli içimden durgun denizim
inan ki bitmeli yoksa dirhem dirhem tükeneceğim
ve duyulmayacak sessizliğim
yoksa hiçbir zaman körelmeyecek ateşim
ve hiçbir oksijen atomunu hissedemeyeceğim
ne olur hor görme bulutlarla oynamamı
çok geç tanıştım çocukluğumla
sukunetimin dibini boylamıştı
ve her yerine tükenmişlik yapışmıştı
çektim onu sessizliğin dibinden
çaldım onu bir gece masalın birinden
gitmeli içimden durgun denizim
inan ki bitmeli bu sukunetim

çayın acı tadını bilmez misin?
ben de silinmiş acı bir izim
ne kadar acımtrak haldeyim anla
içimde kaç dağ patlattım
kaç nehir taşı
bilemezsin ne aşınımlar yaşadım
törpülendim biriktim sürüklendim,
zaman
en zehirli yelkovan ve akrebini
yıllar yılı damarlarımdam geçirdi
sukunetim ile temizledim
griirevan hallerimi
inzivaya çekilmiş duygularımı da alıp
susunluğumun tepesine çökmüş beklemedeyim
sana el uzatamıyorum git!
çünkü eğer sen gitmezsen
gitmeyecek derinliğim
yine içime bir yerlerden sızacak
yine her ay buluşmasında
yeni gelgitlerle içime doluşacak

sana baktıkça hiçbir zaman
buğday sarısını öğrenemeyeceğim
deniz mavisinden mahrum olacak
renk bilgilerim
topla içimden saçlarını ve kendini
gitmeli içimden durgun denizim
inan tükenmelisin
tükenmeli sukunetim

Melahat Kırtekin

Ucu Yırtık Bir Küstüm Yastık

.ucu yırtık bir küstüm yastık
bana geçmişimden yadigar
üzerinde ninemin dökük saçları
ve toprak sandıkta çürük umutlar
bir kaç yağmur tanesiyle
rutubet kaptı hayalleim
açılmış toprak sandık içinde
yok gibiydi benliklerim
küstüm yastığım
üstüne nice umutlar ile
başımı yaslayıp hülyalara daldığım
en uzun 7saniyelik rüyalarım
bir ömür süren kabuslarım
kabuslarımı boğan gözyaşlarım
hep senin yıllanmış yünlerine sinmiştir
ucu yırtık bir küstüm yastık
bana geçmişimden yadigar
üzerinde ninemin pamuk ellerinden yapılma
gelincik kırmızısı kanaviçeler
ve üstünde dedemin sinik tütün kokusu
çok severdi tütünü içer dururdu bazı bazı didişirlerdi
ama bu küstüm yastık unuttururdu her şeyi
iki baş gelince yanyana
bir misk_i amber olurdu
dedemin üstüne sinmiş tütün kokusu
ucu yırtık bir küstüm yastık
bana geçmişimden tek kalan
gerisi koskocaman yalan...

Melahat Kırtekin

Uçurum

varılmaz yanıma yanım uçurum benim
bir adım ötem sarp kayalık
bir karış yukarım tufan
yanıma varmak deli cesareti...
gülüşlerimde rüzgar kırıntıları
öfkem katliam
yalnızlığa pençe vurur
yalnızlıkla avunurum
sahipsiz,çiçeksiz,sessiz sarp kayalar
sesim bana düşman dağlara toslar
saçlarım;
hani uçurumda kurtuluş gibi görünen
o hırçın,o biçimsiz yabancı otlar...
varılmaz yanıma yanım uçurum benim.

Melahat Kırtekin

Utanç

Dili susturuldu tüm ahlarımın
Niyet ettim yutmaya unutmaya
Selalar okutuldu hayallerime
Unutmak üzere ayırdıklarım

Elleri evladının başını okşayacaktı oysa
İçi nasırlı avuçları semaya kalktı bir babanın...

Gün aydınından utandı
Çay demlenmeye utandı
Deniz mavisinden utandı
Ar damarını aramaya tutuştu kainat

Kalmadı bir tek beşerde sağduyudan bir parça
Figan etmekten sesi tükendi bir ananın...

Melahat Kırtekin

Veda

merhaba dediğim güne elvedam olsun
beni gömdüğüm bu şehre uğurlar olsun
bu sarayburnunda son dolaşmam
sigaramı son kez tütürüp buram buram
bir türkü tutturmam.
kızma bana koca şehir
sana ben de bir şiir yazıyorum
seni yalancılaştıran biri olmaktan
hicap duyarak
yarım kalmış iki damla gözyaşı ve cansız bedenim ile
sana veda ediyorum..

Melahat Kırtekin

Vesselam

Gidilesi yollar değildi gittiğimn yoıllar
Gidilemeden bitti
Öyle ortada kaldım öksüz çocuklar gibi

Tutunası dallar değildi tuttuğum dallar
Tutunamadan koptu
Öyle yerlerde kaldım aciz sürüngenler gibi

Kurulası hayaller değildi kurduğum hayaller
Kurulamadan bitti
Kara kabusların katliamında
düşlerimin refakatçisi kimsesizlikti

sevilesi kalpler değildi sevdiğim kalpler
kapatmak istediğim her yarada
yoğun narkoz derin neşter
üzülesi bir veda değildi gidişim
iyi insandı vesselam der geçerler

Melahat Kırtekin

Vs Vs Vs

Nedir ki hayat?
Bir varmış bir yokmuş,
Kimi aç kimi tokmuş,
Kimi az kimi çokmuş,
vs vs vs vs vs vs vs vs...
Nedir ki insan?
İki kol iki bacak,
İki göz iki kulak,
Bir ağlayış bir mezar taşı arası,
Başka?
vs vs vs vs vs vs vs vs...
Nedir ki dünya?
Koca bir bir muamma,
ne Napolyona kaldı,
Ne Fatih'e ne sana ne bana,
Ne Hürrem'e ne de,
vs vs vs vs vs vs vs vs...
Ne anlamı vardı şimdi bu soruların?
Biraz boş boğazlık,
Biraz merak,
Biraz felsefe,
Ne dersiniz deyin,
Akıllı akılsız anlamsız,
vs vs vs vs vs vs vs vs...

Melahat Kırtekin

Ya Gelmezsen

Şimdi sensizliğin
sessiz sedasız feryadıdır
bu suskunluğum.
isyan edemeyişimin acizliğidir
kal diyememenin keşkesidir

Kış yaz kapanmayan bahçe kapısı
Gelişini ümidimin ispatıdır
Ya gelmezse diyemeyişimin korkaklığıdır

Ya gelmezsen sevdiğim
Gelmezsen o kapı hiç kapanmayacak
Bir fırtına doluşacak odama
Özenle taradığım saçlarım darmadağın olacak

Bembayaz karlarda kaybolacak izim
Ve bekleyişim ebedi olacak

Sen gelmezsende ömrüm
senin gelmeni ümid ederek son bulacak

Melahat Kırtekin

Yadigardım Yadd Oldum

Ben ahşap bir merdivenim
Büyük bir konakta alt kata üst kata
Katılan tüm konuklara eşlik ederim

Ben ahşap bir merdivenim
Buğra bu merdivenlerde doğdu
Tek tek yürümeyi öğrendi
Bu merdivenin korkuluklarından kaydı
Annesinin azarlarından bu merdivenlerinden kaçtı.
Kucağında gelin ile bu merdivenlerden tırmandı.
Sonra onun çocukları da oldu
Onlarda korkuluklarıma tırmanarak büyüdü.
Aynur da bu merdivenin yolcusu
Ve işte ikinci vakti verilen bu selâ ile
Onun bu merdivende son yolculuğu...

Ben ahşap bir merdivenim
Önce rengarenktim sonra eskidim
Buruştı soldu tenim
Feryadımı duyuramadım kimseye
Artık tükendim bittim.
Unuttular yadigar dostlarını
Ben onlara ne kötülük ettim?
Biraz bakım biraz özen ne vardı?
Söyleyin çok şey mi istedim?

Melahat Kırtekin

Yalan Hevesi

bana bilinmemiş masallar anla
bütün bildiğim gerçekler bitsin
bir güneş açsın odamın ortasına
bütün düzenler yerle bir gitsin.

bana bilinmiş şiirlerden söz etme
hepsinde bir ayrı kafiye
hepsinde tabiat hepsinde yaralı aşk
neden yoksun kalır batalıklar?

bana yakın diyarlardan söz etme
tüm yakın diyarlarda arka sokaklar
bana afrikanın açıklığından söz etme
hepsinin açıklığında az biraz kölelik var
yüce ormanlar içinde
her birinin az biraz bitmişliği var

bana hiç bilmediğim diyarlar anlat
ufak tefk ve uzak olsunlar
hepsinin tüm akarsuları şelale
tüm gökyüzleri bulutsuz olsunlar

bana çatallaşmamış yürekler göster
her birinin içi içine sığmasın
çocukluktan kaçmasın ayakları
ve hiç bir durakta dinmesin rüyaları
bana soluksuz yağın yağmurlar getir
bütün göz yaşlarım gibi...
çilekli şeker tadında
huzur çocukluk adında

bana sonsuzluktan balonlar topla
bana bir çuval dolusu sonsuzluk topla
bin çığlık atayım duymasın kimse
bana hayalsizlikler sunma
gerçekleşmemesi muhtemel yolculuklar
hayal etmesi bir başka güzel

Melahat Kırtekin

Yalnız Mıyım Ne?

çocuk sustu
konuşacaktı oysa baharın ışıltısını söyleyecekti arkadaşına
arkadaşı oyuncağını elinden aldı
çocuk ağlamaya başladı
arkadaşı çocuk ağladı diye ağlamaya başladı
çocuğun annesi çocuğa bir tokat attı oyuncağını paylaşmadı diye
çocuğun arkadaşı da bir tokat yedi kendi annesinden
arkadaşına oyuncağını paylaşma fırsatı vermedi diye
oysa ikisi de çocuktu
ikisi aynı anda ağladı aynı anda sustu
şimdi bir arkadaşım olsa
ona günün ışıltısını anlatsam
o oyuncağımı alsa ben ağlasam
sonra o da ben ağladım diye ağlasa
sonra ikimizde tokat yesek
aynı anda ağlayıp aynı anda sussak
inan şu anki yalnızlığım kadar acıtmaz canımı o tokat
şimdi öyle yalnızım öyle yalnızım
oyuncağımı paylaşmadım diye tokat yemeye bile razıyım...

Melahat Kırtekin

Yamalı Duygular

Yırtık pırtık hayallerime
fazla geliyor yamalı duyguların.
öyle çok kaplıyorsun ki beni,benden eser yok.
yırtık hayallerim ile hayata dayanacak gücüm yok
,ne yaparım bilmiyorum.
hangi yağmurda arınırım.
daha kaç rüzgardan yara almadan kurtulurum,
nasıl bu hale geldim bilmiyorum.
içimin yorgunluğu hiç dinmiyor.
aldığım tüm nefesler hastalıklı gibi.
sesim kısılıyor sana haykırdıkça.
sanki özellikle kısılıyor duyma diye.
içimdeki yırtık büsbütün büyüsün diye.
Tutup elimden götürmeliydin.
bir cesaret etmeliydin.
itiraz etsem de dinlememeliydin.
kısa süren bir kırgınlığımız olurdu..
sonra iyi ki derdim.iyi ki yanındayım.
şimdişinin anlamı yok ki.o,a zaman öyleydi.
şimdi ne yaparsan yap gelmem gelemem.
artışlarda değiliz artık.
aldığımız tüm dersler ile doyup git gide azalmanın vaktidir şimdi.
Seni düşünmek,hissetmek ağır geliyor bana
.hayatımda hiçbir şeyin değişmeye niyeti yok.
tüm yerler kapalı.vakit geç,bileti iptal etmeye niyeti yok
.çaresiz bu film sensiz çekilecek.izlenecek.
sen üzülme belki bir gün kimsenin keyif almadığı bir zamanda şahit olabilirsin
ama vakit çok geç olduğunda.
Yırtık pırtık hayallerime
fazla geliyor yamalı duyguların.
kendimi daha fazla yitirmeden gitmelisin.
biraz bulut al bu şehirden bir avuç toprak.
Bir damla gözyaşımı götür giderken.
yarenlik ederiz arkadaşın oluruz bir nebze.
sonra sen başka bir şehirde başka bir gülüşün meftunu olursun.
o gün usul bir selam çakar hissettirmeden gideriz aldığın yere.
sen,ben ve yalnızlığımız,hayata karşı tartıda ağır geliriz.
sen en iyisi gitmene devam et.
biz nasılsa devam ederiz.

Melahat Kırtekin

Yanlış Hesap

Vasat bir yaşam içinde,
Varolmamın amacı vardı.
Akılsız başıma açtığım dertler içinde
Aydınlık günlerimin amacı vardı.
Rengi gri bulut içinde,
Rotası değişti tüm umutların.
Devredilmiş tüm hesapsızlıklarımda,
Denizde bir yudum suyum manasız kaldı.
Ilık bir rüzgarın eteğine takılıp,
Tüm umutlarım sonsuza vardı...

Melahat Kırtekin

Yarinsız

Yarını yok bu günümün
Ben daha yıllar önce öğrendim
Plansız yaşamayı
Uzun zamandır uyuyup uyandığım vakitlerin
Bir çizelgesi yok gardorobumda
Ne acı!
Artık öyle kolay kolay mutlu olamıyorum
Rüzgarın esişinden
Yaprağın titreyişinden...
Sayısız ışığın sayısız yıldıza
Açtığı savaşın hakemiyim
Artık yaralarım kabuk tutmuyor
Kanıyor kanayabildiğine
Avuç avuç hicran boşalıyor her gece
Boğazın derin sularına
Dalgalara emanet ediyorum
sukunetimi
gidecek bir yerim kalmamış
ne yer ne gök almaz beni
binbir günah işlemiş zihniyetimi
kaç yalancı zafer ardından zafer naraları attım
ne olur acı acı gülmeyin yüzüme karşı
sonunda sonunu bulamadığım şiirlerim birikti artık
notası tamamlanmamış acı ıslık namelerim
ne kalabiliyor ne gidebiliyorum
yarımım artık yarım yamalak
her yeni yüzyılda
yani onun için yarını yok bu günümün

Melahat Kırtekin

Yaşaya Yaşaya

Önce rüzgara uçurtmamı teslim ettim
Bulutlar deldi
Saçlarımı teslim ettim
Hiçbiri düzgün değildi
Sonra gözlerimi teslim ettim
Hiçbir şey tozpembe değildi

Ulaşılmazlığımı feda ettim
ulaşılmaz olmak için
Bir buz dağı iken eridim bittim
Artık
Uçurtma uçurmak için rüzgarı beklemiyorum
Saçlarımı topluyorum
Ulaşılmaz değilim

Meğer hayat çözülmesi gereken
çok bilinmeyenli bir denkleymiş
Anlayacağınız her şeyi yaşayarak öğrendim

Melahat Kırtekin